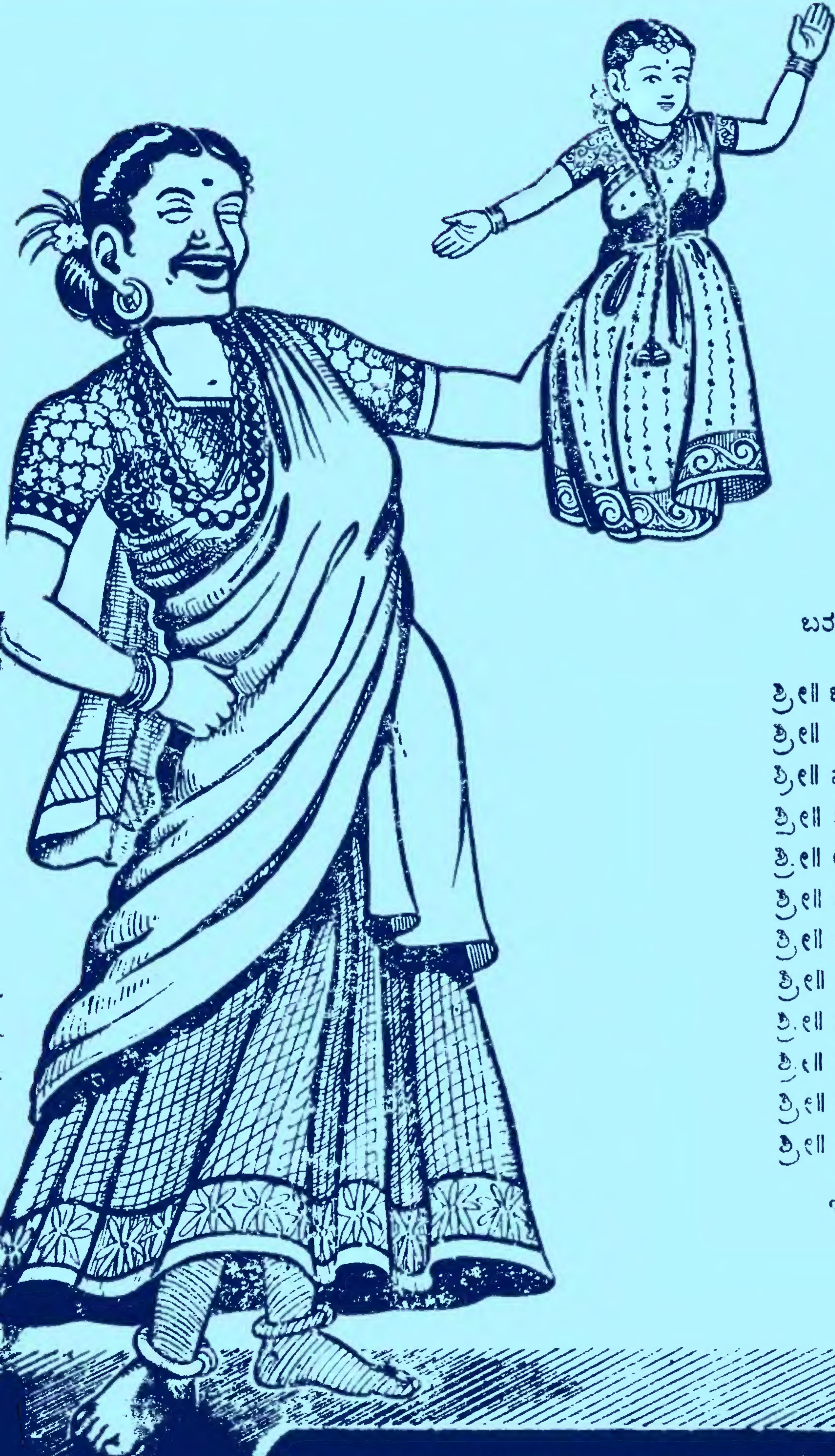

ಹೊರವಂಜ

Kozavayal

ಜೂಲೈ
೧೯೫೪

ಸಂಪಾದಕರು :
ಶ್ರೀ|| ರಾ. ಶಿ.

ಬರಹಗಾರರು :

ಶ್ರೀ|| ಬಚ್ಚ
ಶ್ರೀ|| "ಕೇಫು"
ಶ್ರೀ|| ಪಾಟಾಳಿ
ಶ್ರೀ|| ಶೇಖರ್
ಶ್ರೀ|| ಅ. ರಾ. ಸೇ.
ಶ್ರೀ|| ರೇವಣ್ಣ
ಶ್ರೀ|| ಪಾಂಡುರಂಗ
ಶ್ರೀ|| ರಾಮಕೃಷ್ಣ
ಶ್ರೀ|| ನಾ. ಕಸ್ತೂರಿ
ಶ್ರೀ|| ದಾಶರಥೀ ದೀಕ್ಷಿತ್
ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಚಂ.
ಶ್ರೀ|| ಕನಸಿಗ

ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ.

ಬಹಿಷ್ಕೃತ
ಕವುನಗರ

೧ ೩೪ನಗಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

Smiles of Satisfaction ...

The amazing public response to the widely renowned Mysore Sandal Soap is nothing but Smiles of Satisfaction from them.

It's ideal for women and children and for men who appreciate good soap.

Always insist on this Beauty Soap.

mysore

SANDAL SOAP

GOVERNMENT SOAP FACTORY, BANGALORE

H 51-1

(MEMBER, I S T M A)

ಜೀನವಿಮೆಯು

ಗಂಡನ ಕರ್ತವ್ಯ,

ಹೆಂಡತಿಯ ಭಾದ್ಯತೆ

ಮತ್ತು ಮಗುವಿನ ಹೆಕ್ಕು

ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ

ವಿಮಾ ವಿಭಾಗ

ಪೂರ್ಣ ಭದ್ರತೆ ★ ಒಟ್ಟು ಮೊಬಲಗು 300,00,000 ಕ್ಕೂ ಮೀರಿದೆ

ಕಡಿಮೆ ಪ್ರೀಮಿಯಂ ★ ಪಾವತಿಯಾದ ಮೊಬಲಗು 100,00,000

ಅತ್ಯಧಿಕ ಬೋನಸ್ಸು ★ ಅತಿ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಶೇಕಡಾ ಖರ್ಚು

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ

★

ಇಂದೇ ವಿಮೆ ಮಾಡಿರಿ.

ಮೋಟಾರು ವಿಮೆಯನ್ನು ಕೂಡ ವೈಪ್ರೋಟಿಯ
ದರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

★

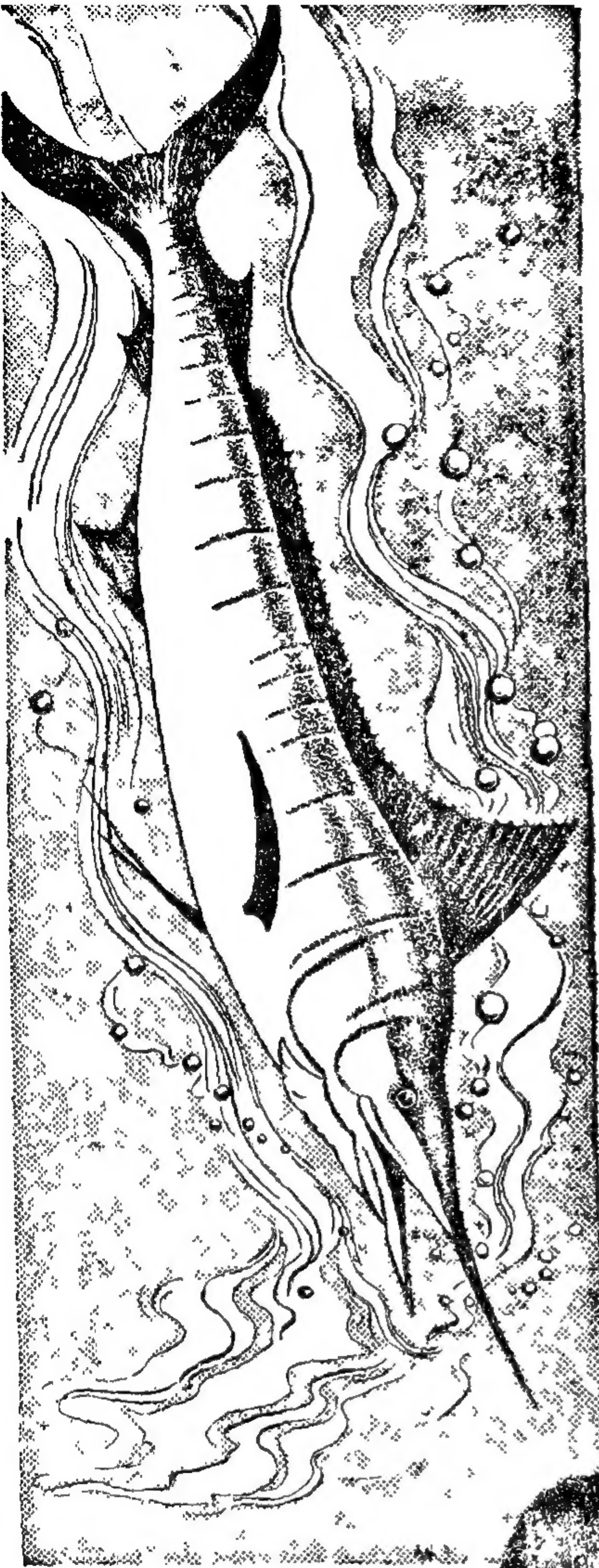
===== ಡಯವಿಟ್ಟು ವಿಚಾರಿಸಿ =====

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ವಿಮಾ ಇಲಾಖೆ
ಬೆಂಗಳೂರು.

ತಾರು : " ಇನ್ಸೈಕ್ "

ಫೋನು : 2918

ಒಳ್ಳೆ ಅದೃಷ್ಟ

ಮಾನಿನ ಮೂಲೆಯಿಂದ

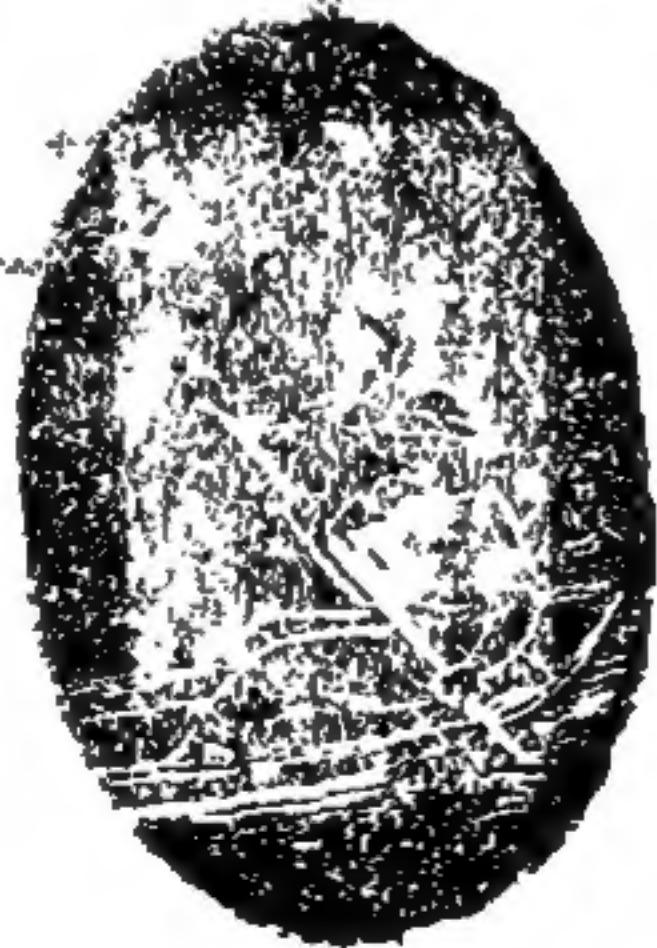
ಅನುರಿಕಾದ ಟೆಕ್ಸಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಜನರು
ಮಾನಿನ ತಲೆಯ ಮೂಲೆಯಿಂದನ್ನು
ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ತಾಯಿತಿ
ಯಂತೆ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತಾಯಿ
ತಿಯು ಕಳೆದುಹೋದರೆ ಅದೃಷ್ಟ ಬರುತ್ತ
ದಂತೆ!

ಎಲ್ಲವೂ ಅಂಧಮಯವಾದಾಗ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ
ದುಡಿಯುವವನು ಮರಣ ಹೊಂದಿ
ದಾಗ, ಮುಪ್ಪುಬಂದು ಸಂಪಾದಿಸಲಾಗದೆ
ಇದ್ದಾಗ, ವಿಮೆಯು ಅದೃಷ್ಟದ ತಾಯಿತಿ
ಯಂತೆ ಅಪಾರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡ
ವುದು.

ಬಾಂಬೆ ಮ್ಯಾಚುಯಲ್ ವಿಮೆಯು
ಮಾನವ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಆಸೆಯನ್ನು
ಅಂತಹ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ತರುತ್ತದೆ.

ಎಂಡೋಮೆಂಟ್ ಅಶೂರೆನ್ಸ್
ಹಣ ಶೇಖರಿಸಿಡಲು ಅತ್ಯುತ್ತಮ
ಮಾರ್ಗ. ವಿಮಾಧಾತನು ಅಲ್ಪಾ
ಯುವಾದಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆ
ಈಯುವುದು. ಹಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ಅತನಗೇ ಕೈನೆರವಾಗುತ್ತದೆ

ಸ್ಥಾಪನೆ:
1871

ದಿ

ಬಾಂಬೆ ಮ್ಯಾಚುನಲ್

ಲೈಫ್ ಅಶೂರೆನ್ಸ್ ಸೊಸೈಟಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್,

ಬಾಂಬೆ ಮ್ಯಾಚುನಲ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್,

ದಾಧಾಬಾಯ್ ನೌರೋಜಿ ರೋಡ್, ಬೊಂಬಾಯಿ 1.

ಬೆಂಗಳೂರು ಬ್ರಾಂಚ್ ಕಛೇರಿ:—172/3, ನರಸಿಂಹರಾಜಾ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು 2.

NAS 139

EVERY POLICYHOLDER A SHAREHOLDER

THE CANARA MUTUAL ASSURANCE Co., Ltd.

Managing Director — T R A PAI

Head Office: UDIPI, S. India]

[Estd: 1935

ಅಶ್ರುತ್ತಮ ಬೋನಸ್

ಲಾಭ ಸಹಿತ ಪೋಲಿಸಿಗಳಿಗೆ ವಿಮಾ ಮೊಬಲಗಿನ ಪ್ರತಿ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂ.ಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ
ರೂ. 18/- ರೂ. 15/-

ಹೋಲ್ ಲೈಫ್ ಎಶ್ರುತ್ತಮಿಗೆ

ಎಂಡೋಮೆಂಟ್ ಎಶ್ರುತ್ತಮಿಗೆ

31-12-1953ನೇ ತಾರೀಖಿಗಾದ 1951 ರಿಂದ 1953ರ ವರೆಗಿನ ಅವಧಿಯ
ವಿಮಾ ಗಣನೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ.

ದಿ ಕೆನರಾ ಮ್ಯೂಚುವಲ್ ಎಶ್ರುತ್ತಮ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್.

ಪ್ರಧಾನಕಾರ್ಯಾಲಯ: ಉಡುಪಿ, ದ. ಭಾರತ]

[ಸ್ಥಾಪನೆ: 1935

ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದಂದಿನಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಬೋನಸ್ ಹಂಚಿದ ಕಂಪೆನಿ.

CHIEF AGENTS.

THE COMMERCIAL CORPORATION OF INDIA, LTD.,

UDIPI, S. INDIA.

ಕೊರವಂಜಿ

ಬಳೀಪೇಟೆ : : ಬೆಂಗಳೂರು 2

ನಮ್ಮ ನೂತನ ಏಜೆಂಟರುಗಳು:

೧. ಶ್ರೀ|| ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯ, ತರೀಕೆರೆ
೨. ,, ಸಜ್ಜರಾಯ ಶೆಟ್ಟಿ, ಮಧುಗಿರಿ.
೩. ,, ಜಿ. ಎ. ರಂಗರಾಜ್, ಗೋರೂರ್.
೪. ,, ಪ್ರಕಾಶ್ ನ್ಯಾಸ್ ಏಜೆನ್ಸಿ, ಚಾಮರಾಜನಗರ.
೫. ,, ಹೆಚ್. ಎ. ರಾಧಾಕ್ರಿಷ್ಣ ಶೆಟ್ಟಿ, ಕಡೂರು.

ಜೂಲೈ 30 ರಂದು

ನಿಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ಚಿತ್ರ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ.

ನರಸು ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್‌ರವರ—

 ತುಳಿ ವಿಷಂ

— ಕ ಮ ಳು —

(ಒಂದು ವಿಷಬಿಂದು)

★

ತಿವಾಜಿ ಗಣೇಶನ್ — ಕೆ. ಆರ್. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರಿ — ಪಿ. ಕೆ. ಸರಸ್ವತಿ

ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗರಾವ್

★

ಸ್ಟುಡಿಯೋ :

ನರಸು.

ನಿರ್ದೇಶನ :

ಎ. ಎಸ್. ಎ. ಸ್ವಾಮಿ.

VIJAYA TALKIE Release

ಸಂಪುಟ ೧೩

ಜೂಲೈ ೧೯೫೪

ಸಂಚಿಕೆ ೪

ಕುಹಕಿಡಿಗಳು

ಏನೇ ಬೋರೀ ತಾರಾಟ ಅಂತ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ
—ಚೌ ಎನ್ ಲೈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶದೂಟ ಅಂದಳಂತೆ.

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮತವಿರಲೇಬೇಕು. ದ್ವಿಪಕ್ಷೀಯ ಮುಖಂಡರೂ ಒಟ್ಟು
ಕುಳಿತು ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. (ಹಿರಿಯರ ಹೇಳಿಕೆ)

—ದ್ವಿಪಕ್ಷೀಯ ಮುಖಂಡರುಗಳು ಒಟ್ಟು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಾಗ V ಮಾದರಿಯ
ಮೇಜಿನಮುಂದೆ ಕುಳಿತರೆ ಚೆನ್ನೆಂದು ನಮ್ಮ ಸಲಹೆ.

ಇಬ್ಬರೂ ಕಲೆತು ಧೈಯವೊಂದನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗ
ಬಹುದು. ಹಾಗೂ ಇಬ್ಬರೂ ಕವಲೊಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದೂ ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸಬಹುದು.

ತಿರುಚಿರಪಳ್ಳಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವೊಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಾದ ಮುಂದಕ್ಕೆ,
ಒಂದು ಪಾದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದೆಯಂತೆ.

—ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಈ ಮಗುವನ್ನು ಚಿಹ್ನೆಗಾಗಿ ದತ್ತು ತೆಗೆದು
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಶುದ್ಧ ಕುಹಕ!

ಕಳೆದ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ ಕಂತು ಕಟ್ಟಿದ ೨೦,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿನ ಮೊಬ
ಳಿಗು ಇಂದು ವಿನೆದಾರನಿಗೆ ಪಾನತಿಯಾಯಿತು. (ಪತ್ರಿಕೆ)

—ವಿನೆ ಕಟ್ಟಿದಾಗ ಇದು ೨೦,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಬಾಳುತ್ತಿತ್ತು.

*

*

*

ತುಭದಿನ, ಒಳ್ಳೆಯ ಮುಹೂರ್ತ, ಸರಿಯಾದ ನಕ್ಷತ್ರ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ
ಕೊಂಡು ಚೀನಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. (ಪಂ|| ನೆಹ್ರೂ)

—ಯಾಕೆ? ಅಲ್ಲಿ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಲು ಹೋಗಬಯಸಿದ್ದಾರೆಯೇ?

*

*

*

ಸಾವಿರ ಕುದುರೆ ಸರದಾರ, ಪಾರ್ಟ್ ಬಿ. ಪರಶುರಾಮ್ ಕಬರ್‌ದಾರ!
ನೀತಿ ಹೇಳುಕ್ಕೆ ಆತನ್ನ ಕರೆಸಿದರೆ, ಆತ, ರಾಜಕೀಯ, ಟೋಪಿ, ಅಮಲ್‌ದಾರ!
ಅಂಗೈ ಹುಣ್ಣು, ತಿಂಗಳ ಬೆಳಕು, ಕನ್ನಡಿ ಏಕೆ ಕೋಡಂಗಿಗೇ?

ಹನಿಗೂಡಿದರೆ ಹಳ್ಳ, ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರೆ ತೋಳ.

—ಏನ್ರಿ ಇದು ಅನ್ನ ಬೇಡಿ-ನವ್ಯ ಗಾದೆಗಳು.

*

*

*

ಕರಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಂದವರು ಅಂದ ಚಂದದ ಹೆಂಡಿರಾಗಿ ಇರಲು
ಅಸಾಧ್ಯ. (ಪತ್ರಿಕೆ)

—ಅಂದಚಂದದ ಹೆಂಡಿರು ಕರಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಚೆಂದವೇ ಅಲ್ಲವೇ?

*

*

*

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಮಾತೇಮಾತು. (ಹೇಳಿಕೆ)

—ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಬೇಕಾದರೆ
ಅಸಮಾಧಾನವೇ ಅಸ್ಥಿಭಾರ ಆಗಬೇಕಲ್ಲವೇ?

*

*

*

ಕೈ ಕುಲುಕುವುದರಿಂದ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಜಾಡ್ಯಗಳು ಹರಡುತ್ತವೆ.

—ಇದೇ ಸಬೂಬನ್ನು ಚುಂಬನಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸಿದ್ದರು ಮೊದಮೊದಲು.

*

*

*

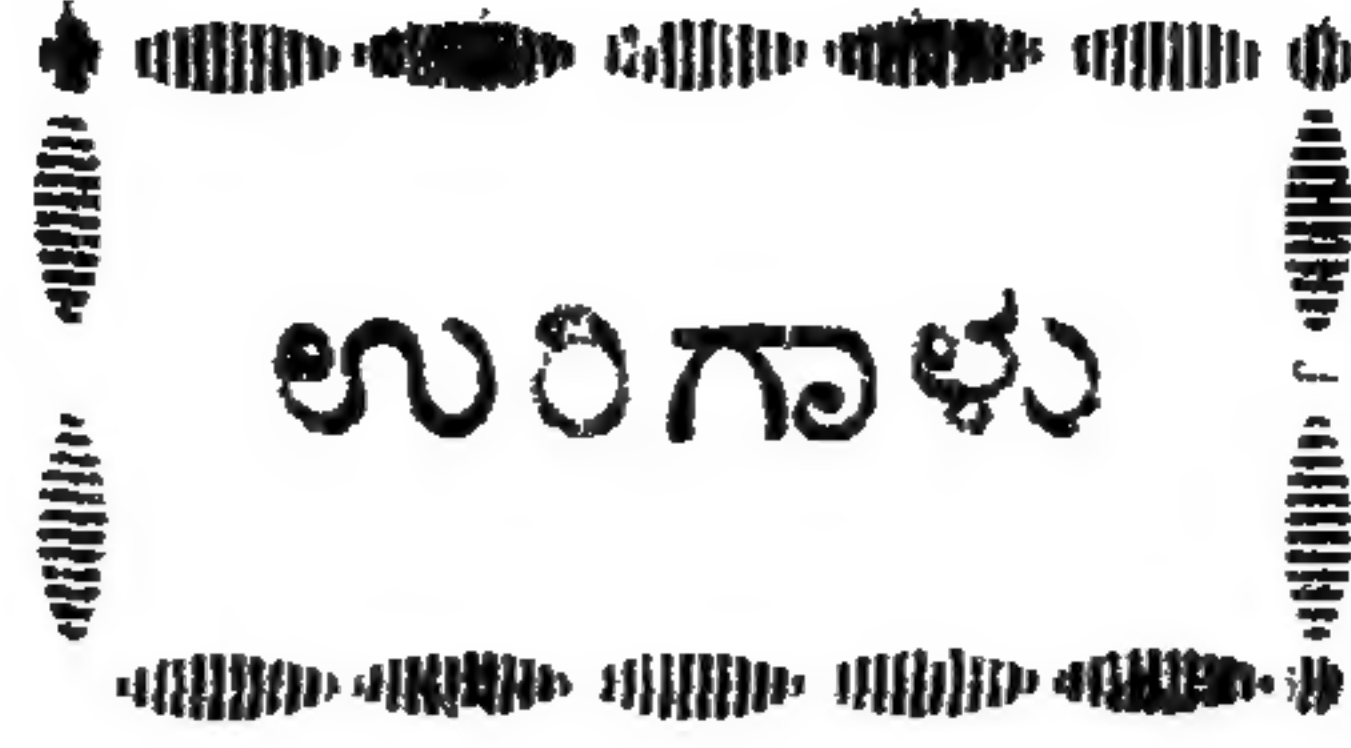
ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಡಾಕ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ, ಅವರು ಇನ್ನೊಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ
ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರಂತೆ.

— ಏಕೆ! ತಮ್ಮ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಔಷಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಭಯವೇ!

*

*

*

ಉರಿಗಾಳು

ಮೊನ್ನೆ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಮದುವೆ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಳಿಯನ ಜೊತೆ ಬಂದಿದ್ದ ಗೆಲೆಯನೂ ಅಳಿಯನಷ್ಟೇ ಅಳು ಮೋರೆಯವನಾಗಿದ್ದನಂತೆ

* * *

ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪೈಲ್ವಾನ್ ಒಬ್ಬ ಫುಟ್‌ಬಾಲ್ ಟೀಮಿಗೆ ಸೇರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಫುಟ್‌ಬಾಲ್ ಆಟಗಾರರಿಗೆಲ್ಲ ಕುಸ್ತಿ ಕಲಿಸಲು ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆಯಂತೆ.

* * *

ಹೊಸ ವಿಧಾನ ಸೌಧದಲ್ಲಿ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮೆಂಬರುಗಳ ಭಾಷಣದ ಪ್ರತಿ ಮಾತೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದಂತೆ. ಈಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ತುಂಬ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

* * *

ರೇಡಿಯೋ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಂದ, ಗ್ರಾಮಸ್ಥರ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮದ ಅಂಗವಾಗಿ, ದಿನವೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕೋಳಿಯ ಕೂಗನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ಜಾಣರೊಬ್ಬರು ಸೂಚಿಸಿರುವರಂತೆ.

* * *

ಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೂ, ಜನ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಈಗಿನಂತೆಯೇ, ಕುಡಿದು ಹಾಳಾಗುತ್ತಾರೆ, ಎಂದು ಅನೇಕ ಜನನಾಯಕರು ಮರುಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ..... ಪಾನನಿರೋಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬೇಗನೆ ತೊರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

* * *

ರಸ್ತೆಗಳೆಲ್ಲೂ ಪಾರ್ಕುಗಳೆಲ್ಲೂ ಕಾಗದದ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಬಿಸಾಕಬೇಡಿ, ಎಂದು ಜನರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಗದದ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹಂಚಲು ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಲಾಗುವುದಂತೆ.

* * *

ಮುಂದೆ, ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಗಂರೂ ಫೀ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ; ಆದರೆ ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನ ಮಾತ್ರ ಸತಿಪತಿಯರಿಬ್ಬರೂ, ಒಪ್ಪಿದ ತಕ್ಷಣ ಖರ್ಚಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಸಬಹುದು.....ಇದರಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ? ವಿವಾಹವಾಗದೆ, ವಿವಾಹವಿಚ್ಛೇದನ ಹೇಗೆ?

*

*

*

ಕೆಲವು ಜಾತಿಯ ಸೊಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರೆ, ಅವು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೂರಿ ಬರುವ ಮರಳನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತವೆ; ಅಂಥ ಸೊಪ್ಪನ್ನು ರಾಜಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮರಳುಗಾಡು ವಿಸ್ತರಣವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ....ನಮ್ಮ ಹೋಟೆಲಲ್ಲಿ ಆತ ಅಡಿಗೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸೊಪ್ಪು ಇಂಥದ್ದೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅದನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಾಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

*

*

*

ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ಕಪಿಗಳನ್ನು ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತೆ. ಎಂಬ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದಲಾಗಾಯ್ತು, ಸದರಿ ಕಪಿಗಳಿಗೆ, ತಾವೇ ಸೇತುವೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆ, ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ಹತ್ತಿದೆಯಂತೆ.

*

*

*

ಕಾವ್ಯವೆಂದರೇನು, ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಉತ್ತರ ದೊರೆತಿಲ್ಲ (ಲೇಖನ) ಹೇಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ? ಕವಿಗಳಿಗೆ ನಾಚಿಕೆ, ವಿಮರ್ಶಕರಿಗೆ ಅಂಜಿಕೆ.

*

*

*

ತಾನು ಕೊಂಡು ಹಾಕಿದ ಮನುಷ್ಯನ ದೇಹದಮೇಲೆ ನಿಂತು ಒಂದು ಹುಲಿ, ಅವನ ಅಪಾದಕೇಶ ಅಳತೆಯನ್ನು ಕಾಡಿಗಿಲ್ಲ ಜಂಬದಿಂದ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತಂತೆ.

*

*

*

ತಾನೇ ದುಡಿದು ಶೇಖರಿಸದೆ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಹಣಬಂದು ಶ್ರೀಮಂತನಾಗುವುದು ತುಂಬ ಅಪಾಯ ಪ್ರಸಂಗ (ಭಾಷಣ)....ಆದರೆ, ಎಂಥ ಅಪಾಯಕ್ಕೂ ನಾವು ತಲೆ ಕೊಡಲು ಸದಾ ಸಿದ್ಧರಿದೇವೆ.

*

*

*

ದೇಶದ ದುಃಸ್ಥಿತಿಗೆ ಯಾರು ಕಾರಣರು ಎಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಎಲ್ಲಿ ಅಸಾಧ್ಯವೋ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದರ್ಥ.

*

*

*

—

ಕೊರವಾವಲೋಕನ

ಸುಮಾರು ಮೈಕಟ್ಟಿನ, ಸ್ವಯಂಕೃತ ಬಟ್ಟೆಯ ಜುಬ್ಬ ಧರಿಸಿದ, ತನ್ನ ಹಿರಿಯಾಯುಧವನ್ನೇ ತಲೆಗೆ ಧರಿಸಿದ್ದ ಬಬ್ಬಾತ ಕೊರವನ ಕೈಕುಲುಕಿ ವಂದನೆ ಹೇಳಿ, ಕ್ಲಬ್ಬಿನಿಂದ ಹೊರ ಹೊರಟಿದ್ದ. ನಾನು ಕೊರವನ ಮೇಜಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋದಾಗ ಅವ ತನ್ನ ಕೈಕೊಡವಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. “ಯಾರಯ್ಯಾ? ನಿನ್ನ ದೋಸ್ತು” ಎನ್ನುವಂತೆ ಇತ್ತಲಿಂದ ಹೋದವನ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಆಡಿಸಿ ರೆವೈ ಎತ್ತಿದೆ.

“ಅವನೇ! ನಮ್ಮ ಜೋಡಿಗ್ರಾಮದ ತೇನ್‌ಸಿಂಗ್ ಅವ” ಎಂದ. ಕೊರವ ಮುಗುಮ್ಮಾಗಿ.

ಕೊರವನ ಜೋಡಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಂಡೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಬೆಟ್ಟ ಹಾಗಿರಲಿ! ಗುಡ್ಡ ಹಾಗಿರಲಿ! ದೊಡ್ಡಮರ ಅಂದರೆ ಪರಂಗಿಹಣ್ಣಿನಮರ. ಇನ್ನು ಅಂತಹ ಕುಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನುತಾನೆ ಹತ್ತಿ ‘ತೇನ್‌ಸಿಂಗ್’ ಎಂಬ ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದ, ಈಗ ಹೊರಬಿದ್ದ ಕಂಚೆಯ ಧಡಿಯನಾದ ಆಗಂತುಕ, ಎಂದು ನನಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯ.

ಮನಸ್ಸಿನ ಉದ್ವೇಗಗಳು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವುದಂತೆ ಅದಕ್ಕೇ ನಮ್ಮೂರ ಜನರ ಮುಖ ಹಾಳುಸುರಿಯುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳಿದ್ದು ದಿಟವಿರಬೇಕು. ಈ ಯೋಚನೆಗಳು ನನಗೆ ತೋರಿದಾಗ ಕೊರವ ನನ್ನ ಮುಖದ ಇಂಗಿತದಲ್ಲೇ ಇದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು, ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ.

“ನಮ್ಮಗ್ರಾಮದ ತೇನ್‌ಸಿಂಗ್ ಮರಗಿಡ, ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಜೀವನದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ಒಂದೊಂದಡಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಹತ್ತಿದ. ಈಗ ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಕಂಡವರ ಕೆಲಸದಮೇಲೆ ತಾನು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಮೇಲ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅದಕ್ಕೇ ಅವನನ್ನು ನಾನು ತೇನ್‌ಸಿಂಗ್ ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ ‘ಅದು ಹೇಗೋ’ ಎಂದೆ. ಕೊರವ ವಿವರಿಸಿದ.

ವಿಜಯನಗರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜರುಗಳು ಪಲವಾರು ಪಾಳೆಯಗಾರರನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಪಾಳೆಯಗಾರರು ಒಂದೊಂದು ಪಾಳ್ಯದಲ್ಲೂ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಿ, ರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಹಣ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ದನಕರುಗಳು, ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಸೈನಿಕರು, ಅಂತ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಕಾಡೆಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟು

ಕೊಟ್ಟ ಪಾಳೆಯಗಾರರ ತನ್ನ ಪಾಳೆಯದಲ್ಲಿ ನಿರಂಕುಶ ಪ್ರಭುವಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಪಾಳೆಯದವರ ಕಷ್ಟಸುಖವೆಲ್ಲಾ ತನ್ನದೇ, ಪಾಳೆಯದವರ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ತನ್ನದೇ, ಪಾಳೆಯದವರ ಚಿಂದಾದ ಹೆಂಡಿರಲ್ಲಾ ತನ್ನದೇ ಎಂದು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಆದರೆ ಈಗ ಕಾಲಬದಲಾಯಿಸಿತು. ರಾಜರು ಬರೀ ಚಿಹ್ನಾರೂಪ ಈಗ ಆಡಳಿತವಾಡುವವರು ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹಲವಾರು ಪಾಳೆಯಗಾರರನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪಾಳೆಯಗಾರರು ಆಡಳಿತದವರಿಗೆ ಚುನಾವಣಾ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಮೋಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಅಂಗೀಕಾರ ಇರುತ್ತೆ. ಅಷ್ಟು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು, ಮಿಕ್ಕಲ್ಲ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರಂಕುಶರಾಗಿ ಬಾಳ ಬದುಕಬಹುದು.

ಈ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಕಂಡ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದ ತೇನ್‌ಸಿಂಗ್ ಹುಡುಗನಾಗಿ ನಿಂದಲೂ ಜನರ ಮೋಟು ಬೇಟೆಯಾಡುವುದನ್ನೂ ಮೋಟು ಶೇಖರಿಸುವುದನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತ. ಜತೆಯಹುಡುಗರೆಲ್ಲಾ ಬಿ. ಎ. ಬಿ. ಇ. ಬಿ. ಟಿ. ಹೀಗೆ ಡಿಗ್ರಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಈತ ಓದದೆ ಬರೆಯದೆ ಹಲವಾರು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಮೋಟು ಶೇಖರಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯಾದ. ಜತೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ತಲೆಗೆ ರುಮಾಲು ಭಾರ ಹೊತ್ತು ೪೦-೧-೪೦೦ರ ಚಾಕರಿಗೆ ಸೇರಿದಾಗ, ಈತ ಗ್ರಾಮದ ಪಾಳೆಯಗಾರನಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸುವಂತಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದುಕಾಸು ಸಂಬಳ ವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಗ್ರೇಡು ಇಲ್ಲ ಆದರೆ ರಾಜ ಭೋಜನ ಮಹಾರಾಜನ ಒಡ್ಡೋಲಗ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಚೇಷ್ಟೆ, ಇಂದ್ರಸಭೆ, ನಡೆಸುತ್ತಾ, ಸುಖವಾಗಿ ಕಾಲ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಅವರಿವರ ಮೋಟಿನ ಏಣಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹತ್ತಿ ಗೌರೀಶಂಕರವನ್ನೇ ಕಡೆಗೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ ತೇನ್‌ಸಿಂಗ್. ಅದಕ್ಕೇ ಎದುರಿಗೆ ನಯವಿನಯವಾಗಿರುತ್ತೇನೆ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಬಹುದು ಎಂದು, ಆದರೂ ಕೈಕುಲುಕಿದಮೇಲೆ ಆ ಪಾಪಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕೈರುದಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು ಎಂದ ಕೊರವ.

ಆಗ ನನಗನ್ನಿಸಿತು—ಹೌದೇ!—ಆಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ—ಆಗ ಬಿಲ್ಲುಬಾಣ ಗುಂಡು ಫಿರಂಗಿ, ಸೈನಿಕ ರಾವುತ—ಈಗ ಬರೀ ಮೋಟು, ಮೋಟು, ಮೋಟು. ಇದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವುಂಟೇ?

“ಇಲ್ಲಾ ಸಾರ್” ದೋಸೆಹಿಟ್ಟು ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು ಅಂತ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಸೇವಕ ಬಂದು ಹೇಳಿದ.

ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತು ದೋಸೆ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ದಿನ ನಾನು ತಿನ್ನದೆ ಹೊರ ಬರುಲ್ಲ ಅಂತ. ಅದಕ್ಕೇ ಈ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ. ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ.

—ಬಚ್ಚ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಇ., ಬಿ.ಟಿ.,

ಯಾತ್ರಿಕರ ಪತ್ರ

೧೨

“‘ಚಂದಾಪುರ’-ಹೆಸರು ಬಲು ಚನ್ನ” ಅಂದ ರಾಜ.

“ಮೈನ್‌ರೋಡಿನಿಂದ ಮೂರುವೈಲು” ಅಂತ ಓದಿದ ಚಂದಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ.

“ಒಳದಾರೀಲಿ ಎಳ್ಳೆಮ್ಮೆಲು ಬುದ್ಧಿ, ಕಿರಲುಕೋಡಿನಮ್ಯಾಗೆ” ಅಂದ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಹಳ್ಳಿಗ.

ನಾನಂದೆ- “ಚಂದಾಪುರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೆ ಹೋಗೋಣ- ಮೈನ್‌ರೋಡಿನಲ್ಲಿ. ವಳದಾರೀಲಿ ಬೇಡ” ಅಂತ.

ಅದಕ್ಕೆ ಚಂದಿ “ಕಿರಲುಕೋಡು ಸಿಗೋಲ್ಲವಲ್ಲ!” ಅಂದ.

ನಾನದಕ್ಕೆ “ಕಿರಲುಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ನೆಂಟರ್ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೇ?” ಅಂದೆ. —(ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ.)

ನಾನು ಪುನಹ ಹೇಳಿದೆ-“ವಳದಾರೀಲೇ ಹೋಗೋಣ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾದಿ ವಿಚಾರಿಸಿ. ಈ ಸಾರಿ ರಾಜ ಹಾದಿ ತೋರಿಸಲಿ-ನೀನು ಬೇಡ” ಅಂತ.

ನನಗೆ ಚಂದಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ತಪ್ಪಿತ್ತು; ಹಿಂದೆ ಅವನು ಯಾವನೊ ನೆಂಟಿನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಾಗಿನಿಂದ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಹೆದರಿಕೆ. ಅದರೂ ಚಂದೀಗೆ ಈಗ ನಾನು ಕಂಡದ್ದನ್ನು, ಅನುಭವಿಸಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಕೆಂಡಕಾರುತ್ತ ತನ್ನ ವಾಹನವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಸುತ್ತಾ ರಾಜನಿಗೆ ಹಾದಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ. ನನಗೆ ಮನಸ್ಸು ತುಸ ಕಶಿವಿಶಿಯಾಯಿತು. ಅದರೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ.

ರಾಜ-ಅದೇ ಹಳ್ಳಿಗನ ಹತ್ತಿರ ಕಿರಲುಕೋಡಿಗೆ ಹಾದಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಚಂದಾಪುರಕ್ಕೂ ಹೋಗುವ ಹಾದಿಯನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಮೇಲೆ, ಮುಂದೆ ಹೊರಟೆವು. ಕಿರಲುಕೋಡಿನವರಿಗೂ ಮೈನ್‌ರೋಡಿನಲ್ಲೇ ಹೋಗಬೇಕಾದದ್ದರಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಸೇರಿದೆವು. ಚಂದೀ ಕೂಡ ಆ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಸೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಹಳ್ಳಿಯವರ ಲೆಕ್ಕದ ದೂರ-ಕಿರಲುಕೋಡಿಗೆ ನಾವು ಐದುವೈಲಿ ನಡೆದಷ್ಟು ಸುಸ್ತು.

ಕೆರಲುಕೋಡು, ನಮ್ಮ ಇತರೇ ಹಳ್ಳಿಗಳಂತೆಯೇ ತಂಬಾಕು ಮಿಶ್ರ ಅಡಿಕೆಲೆ ಎಂಜಲಿಂದ ಸಾರಿಸಿದ ರಸ್ತೆಗಳು, ಮನೆಗಳಮುಂದೆ ಬಚ್ಚಲು, ಮನೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಿತ್ತಲು, ಹಿತ್ತಲು ಮಧ್ಯೆ ಬೃಂದಾವನ, ಬೃಂದಾವನಕ್ಕೆ ಸಗಣೆ ಗೊಬ್ಬರ, ಗೊಬ್ಬರದ ರಾಶಿ ಮನೆಯ ಸುತ್ತ, ಅವುಗಳಮೇಲೆ ಆಡುವ ಬೆತ್ತಲೆ ಮಕ್ಕಳು - ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ನ್ನಾಳುವ ಮಕ್ಕಳು! - ಗೊಬ್ಬರದ ಮಧ್ಯೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಭಾವಿ - ಇವು ಬಡ ಬೋರೆಗೌಡನ ಊರು! ಆತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿ ರಾಜ್ಯ ಕಟ್ಟಿ, ಅಳುತ್ತ ಸೌಧಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡುತ್ತಾರೆ - ಸೌಧಗಳಿಂದ ಕತ್ತಲೆ ಮುಚ್ಚಿರುವ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ! ಕೆರಲುಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೇವಸ್ಥಾನ - ಬಹಳ ಪುರಾತನವಾದದ್ದೆಂದು ಹೆಸರು. ದಿನಕಳೆದಂತೆಲ್ಲಾ ಅದರ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಕಟ್ಟಿದಾಗ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಪೂಜಾರಿಯ ಜೀವನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಲಾಯಖಾದ ಗುಡಿ. ಬರುಬರುತ್ತ ಇಡೀ ಜನರು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಪಾಪಗಳ ಹೊರೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶುರುಹಚ್ಚಿತ್ತು! ಹಾಗಾಗಿ ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಪಾಪವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಳೆದು, ಹೋಗುವಾಗ ದೇವರ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಬಳಿದು ಹೋಗುವಂತಿತ್ತು. ಮೂರ್ತಿಯೇ ಕಾಣದಾಗಿತ್ತು. ನಾವೂ ಆ ಗುಡಿಗೆ ಹೋದೆವು. ಭಕ್ತರ ಧಾಳಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶಾಂತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿ ಅವರ ಪಾಪವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾನೇ ಹೊತ್ತು ನರಳಿ ಕುಗ್ಗಿದ ಆ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದೆವು.

ಪಟೇಲರ ಭೇಟಿಯಾಯಿತು. ಅವರ ಮೂಲಕ ಊರಿನ ಪ್ರಮುಖರ ಭೇಟಿಯಾಯಿತು. ಪಲಹಾರವಾದನಂತರ ಚಂದಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದೆವು. ಪಟೇಲರು - ಕೆರಲುಕೋಡಿನಿಂದ ಚಂದಾಪುರಕ್ಕೆ ದೂರಿ ಕಷ್ಟವೆಂದೂ, ಒಬ್ಬ ಆಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಚಂದಿ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೊಟ್ಟುಮೇಲೆ ಅವನೇ ತೋರಿಸಲಿ ಅಂತ ಸಾಧಿಸಿದ. ಮೂನರೂ ಹೊರಟೆವು. ರಾಜ - ಮುಂದೆ, ನಾನು ಹಿಂದೆ, ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಚಂದಿ. ಮೂರು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಳೆಬಿದ್ದು ನೆಲ ನೆಂದಿದೆ. ಆದರೂ ರಾಜ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹಾದಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ವಾಹನಗಳಮೇಲೆ ಕೂರುವಂತಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ಎರಡು ಘಂಟೆಗಳಕಾಲ ಸುತ್ತಾಡಿ, ಪಟೇಲರು ಹೇಳಿದ ಕಾಲುದಾರಿಗಳನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ಕಾಲಿಟ್ಟು ನಡೆಯುತ್ತ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಸೇರಿದೆವು.

“ಚಂದಾಪುರ - ಸಿಕ್ಕಿತು” ಅಂದ ರಾಜ ಬೆವರೊರಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ.

ಊರ ಮುಂದೆ ಒಂದು ದೇವಸ್ಥಾನ. ಅದರ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಸುತ್ತಾಹಾಕಿ ಮುಂಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದೆವು.

ರಾಜ ಅಂದ “ಈ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಕಾಲದ್ದು. ನೋಡೋ ತಿಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಒಂದೇ ತರಹ ಇದೆ” ಅಂತ. ನಾನಂದುಕೊಂಡೆ ರಾಜನಿಗೆ ಅದೇನೋ

ಹೇಳಾರಲ್ಲಾ ಭೂಗರ್ಭಶಾಸ್ತ್ರವೋ, ಅಥವಾ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರವೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು ಅಂತ.

ಚಂದಿ “ ?....!....?....! ” ಅಂದ.

ತುಸಹೊತ್ತಾದಮೇಲೆ ರಾಜನಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ನಿನ್ನ ತಲೆಕಾಯಿ! ಇದು ಕಿರಲು ಕೋಡಿನ ದೇವಸ್ಥಾನ! ಮುಂಬಾಗಿಲಿಂದ ಹೊರಟು ಐವತ್ತು ಮೈಲಿ ಸುತ್ತಿಸಿ ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀ!” ಅಂತ ಕೂಗಿದ.

ರಾಜ ಅದಕ್ಕೆ “ಏನಲ್ಲ - ಇದು ಚಂದಾಪುರ!” ಅಂದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಅಲ್ಲೇ ತಿಂದಿದ್ದ ತಿಂಡಿಚೂರುಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದವು. ಅವು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

ರಾಜ “ಲೋ-Excuse me, I say ! ಎಲ್ಲೋ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿತು” ಅಂದ.

ಪುನಹ ಮರುಮಾತಾಡದೆ ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀಳದೆ ಹೊರಟೆವು. ರಾಜ ಈ ಸಾರಿ ಸರಿಯಾಗಿ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವ ಭರವಸೆ ಇತ್ತಿದ್ದ. ನಾವು ಬಹಳ ಸುತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಐದು ಹಳ್ಳಗಳನ್ನು ದಾಟಿ, ಏಳು ಬೇಲಿಗಳನ್ನು ಹಾರಿ, ಮೂರು ಹೊಲಗಳನ್ನು ಕುಂಟಿದಮೇಲೆ ಚಂದಾಪುರದ ದಿವ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದೆವು.

ಚಂದಿ - “ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಈ ಸಾರಿ ಬಲಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಎಡಗಡೆಯಿಂದ ನೋಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಪೂರ್ತಿ ನೋಡಿದ ಹಾಗಾಯಿತು” ಅಂದ.

ನಾನು ರಾಜನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಏನೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮೆದುರಿಗೇ ನಾವು ಎರಚಿದ್ದ ತಿಂಡಿ ಚೂರುಗಳು ಬಿದ್ದಿವೆ. ಚಂದಿ ಮುಷ್ಕರ ಹೂಡಿದ.

“ಬೇಕಾದರೆ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಇನ್ನೊಂದುಸಲ ಸುತ್ತಿ ಬನ್ನಿ. ನಾನಿಲ್ಲೇ ನಿಮಗೆ ಕಾದಿರುತ್ತೇನೆ” ಅಂದ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೂತ.

ಚಂದೀದು ಹಲ್ಲಿ ಶಕುನ. ನಾನು ರಾಜ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟೆವು. ಅವನಿಗೆ ಒಂದುಬಾರಿ ಪಾಠ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ. ನಾನು ರಾಜ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಚಂದಾಪುರದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲೇ ಹೊರಟೆವು. ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ನಡೆದೆವು. ಮನಸ್ಸು ಶರೀರ ಇವೆರಡೂ ಹಗುರವಾಗಿದ್ದ ಹಾಗಿದ್ದು-ಪ್ರಾಯಶಃ ಕಿರಲುಕೋಡಿನ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಪಾಪದ ಭಾರವನ್ನೂ ಹೊತ್ತಿರಬೇಕು! ಒಂದು ಮೈಲಿ ನಡೆದಷ್ಟು ಕೂಡ ನಮಗೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ-ದೇವಸ್ಥಾನದ ಎಡಪಾರ್ಶ್ವ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಚಂದಿ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಟೇಲರ ಕಡೆಯ ಒಬ್ಬ ಆಳನ್ನು ಕರೆಸಿದ್ದ. ಆತನ ಜೊತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಚಂದಾಪುರ— ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ — ನಿಜಕ್ಕೂ ಚಂದಾಪುರ ತಲುಪಿದೆವು.

—“ಕೇಷ”

—●—

ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಅಪರಾಧಿಯಕಡೆ ಎರಡುನಿಮಿಷ ದುರುಗುಟ್ಟಿದರು. “ನೀನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮರೆಮಾಚಲು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಹಾಗೆ ಏನೇನೋ ಹರಟು ತೀಯಾ? ಅರವತ್ತನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟಿರುವ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಎಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀನಿನ್ನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಲನವಲನವೂ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ನಿರ್ಬಂಧಿತವಾಗಿರುವಾಗ

ಆಗ ಅಪರಾಧಿ, “ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ನಾನು” ಎಂದು ಮಾತು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ರೇಗಿದರು. “ಸಾಕು, ನಿಲ್ಲಿಸು! ನಿನ್ನ ಮಗ? ನಿನ್ನ ಮಗನೇ ಅವನು? ದೇಶದ ಮಗ. ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ದೇಶದ ಮಕ್ಕಳು, ಎಂಬ ಕಾನೂನನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ.... .”

“ಇಲ್ಲ, ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಚಹೊತ್ತು ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿದು ಓದು ಎಂದು”

“ಹಾಗೆ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸುವುದು ಶಿಕ್ಷಣಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವೆಂಬುದನ್ನು ರಿಯೆಯಾ? ಮಕ್ಕಳು ಅವರಿಗೆ ಮನಬಂದಂತೆ ಮನಬಂದಾಗ ಮನಬಂದಷ್ಟು ಓದ ಬೇಕು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅಂದರೆ ಅದು. ಅವರನ್ನು ಓದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನೇಮಿತರಾದ ಶಿಕ್ಷಕರಿದ್ದಾರೆ. ನೀನು ಅವರಿಗಿಂತ ಪ್ರವೀಣನೆ? ಅವರಷ್ಟು ಸಮರ್ಥನೆ? ಅವರು ಆ ಮಗುವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೀನು ತಿಳಿದಿರುವೆಯಾ?”

“ಆದರೂ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವೃಥಾ ಕಾಲಹರಣಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ”

“ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಮಗು ನಿನ್ನ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಕೇವಲ ನಿನ್ನ ಲಾಲನೆ ಗಾಗಿ; ನೀನು ಅದರಿಂದ ಪಾಠ ಕಲಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ... ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ನೀನು, ನಿನ್ನ ದುರಹಂಕಾರದಿಂದ, ಅದನ್ನು ಅದರ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಸಿನಿಮಾಗೆ ಹೋಗಬಿಡದೆ, ಓದು ಎಂದು ಬಲವಂತಪಡಿಸಿದೆಯಾ, ಮೂರ್ಖಾ!”

“ಹನ್ನೆರಡುವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾದರೂ ಅವನಿಗಿನ್ನೂ ಓದು ಬೆನ್ನಾಗಿ ಬರೆದು, ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ”

“ಹಾಗೆಂದು ಟೀಕಿಸಲು ನೀನು ಯಾರು? ನಿನ್ನ ಅಧಿಕಾರವೇನು? ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಕವಾಗಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣವೇತ್ತರು ಅದೇ ಸರಿ ಅದೇ ಪ್ರಗತಿ ಎನ್ನುವಾಗ, ನೀನು ಅವರನ್ನು ದೂಷಿಸುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಅಪರಾಧ”

“ಕನ್ನಡ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನಾದರೂ ಅವನು ಸರಿಯಾಗಿ ಓದಿ ಬರೆದು.....”

“ಏನು? ಕನ್ನಡ ಅಕ್ಷರಗಳು ಎಷ್ಟು, ಎಂಥವು, ಅವು ಹೇಗೆ ಬರೆದರೆ ಸರಿ, ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರ ಸಮಿತಿಯೇ ರಚಿಸುತ್ತದೆ.... ಅದರ ಪ್ರಕಾರ....”

“ನನಗೆ ತೋರಿದಂತೆ...., ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ.... ನಾನು....”

“ನಿನಗೆ ತೋರಿದಂತೆ ನೀನು ಹೇಳಿಕೊಡುವಿಯೇನು? ಅದು ಮತ್ತೊಂದು ಅಪರಾಧ.... ಅದಕ್ಕೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಸಜ, ಅಥವಾ ೩೦೦ ರೂ

“ಆ ಹುಡುಗ.....”

“ಅಂದಹಾಗೆ ಮರೆತಿದ್ದೆ ಹುಡುನನ್ನ ಕರೆಯಿರಿ”

ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಕೋರ್ಟ್‌ದ ಮುಂದೆ ನಿಂತು. ತಂದೆಯ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಗೊಳಗಾಗಿ ನರಳುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲಕನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕನಿಕರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರು.

“ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ” ಎಂದು ಹುಡುಗ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. “ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ! ತಂದೆಗೆ ತಿಳಿಯದು; ಸ್ವತಂತ್ರಯುಗದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಾಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೇ ಅವನು ಅರಿಯ. ನಾನೇ ಅವನ ಮೊದಲನೆಯ ಮಗು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣಪಡೆದು ಉತ್ತಮನಾಗಲು ಅವನಿಗೆ ಅವಕಾಶ ತೀರಕಡಿಮೆ. ಅವನನ್ನು ತಿದ್ದಲು ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಅವಕಾಶ ದಯಪಾಲಿಸಿ” ಎಂದನು.

“ಅದೆಲ್ಲ ಸರಿ ಇರಬಹುದು. ಆದರೂ, ಅವನ ನಡತೆ ಅಕ್ಷಮ್ಯವಾದದ್ದು” ಎಂದರು, ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು.

“ಆತ ನನ್ನನ್ನು ಓದುಅಂತ ಬಲಪಡಿಸಿದರೂ, ಆ ದುರ್ಬೋಧನೆಯಂತೆ ನಾನು ಆಚರಿಸಲಿಲ್ಲ, ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ! ಆತ ಈಚೆಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಈ ರೀತಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ವರ್ತನೆ ನಡೆಯಿಸಿದಾನೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ” ಎಂದ ಹುಡುಗ

“ನೀನು ಹೇಳುವುದು ಸರಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ, ಈತನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಸ್ವತಂತ್ರವಾತಾವರಣವೇ ಕಲುಷಿತವಾಗುತ್ತದೆ! ನಿನ್ನ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಬರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಇಂದಿನಿಂದ ಮೂರುವರ್ಷಕಾಲ ಆತ ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅಜ್ಞೆ ಮಾಡಕೂಡದು, ನಿನಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ವಹಿಸಕೂಡದು, ಏಕೆ ಏನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಕೂಡದು, ಇದನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಿದೆ ಇದನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಕೂಡದು. ಹಾಗೇನಾದರೂ ನಡೆದುದೇ ಆದರೆ, ತಕ್ಷಣ ನೀನು ಈ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ದೂರು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು.... ಹೋಗು! ತಂದೆಯನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಮನೆ ಸೇರಿಸು” ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಇತ್ತು, ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಎದ್ದರು.

—ಕಾಟಾಳಿ,

ಅಂತ ದೃಷ್ಟಿ

ರಂಗಸಾಮಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದವನೇ ಅಂದುಕೊಂಡ—‘ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ತಾ ಇರಬಹುದು ಈ ನಂಜುಂಡಯ್ಯ? ಚೀಲ ಸಿಕ್ಕಿಸ್ಕೊಂಡು ಸ್ವೇಷನ್ನೊಳಗೆ ನುಗ್ತಾ ಇದ್ದನಲ್ಲ...’

‘ವೈಸೂರಿಗೆ’ – ತಕ್ಷಣವೇ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಅಂದಳು.

‘ಅರೆ! ನಿನಗೆ ಹ್ಯಾಗೇ ಗೊತ್ತು?....’ ಅಂದು ಬಿಟ್ಟು, ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ— ಇವಳಿಗೆ ಯಾರು ಹೇಳಿರಬಹುದು?—‘ಓ! ಸರಿಸರಿ.... ನಂಜುಂಡಯ್ಯನ ಹೆಂಡತೀನು ಇವತ್ತು ನಿನ್ನ ಮೀಟಿಂಗಲ್ಲಿ....’

‘ಎಂಥ ಮಣ್ಣು ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಅರ್ಧಗಂಟೀಲಿ ನೋಡಿದೀನಿ ಅವರ್ಮನೆ ಜಿಮ್ಮೀನ.... ಇಲ್ಲೇ ಅಲೀತಿತ್ತು’

‘ಚೆನ್ನಾಯ್ತು ಕಣೆ! ...ಓ! ಅದೇ ಹೇಳಿತೇ?’

‘ಸುಮ್ಮನಿರಿದ್ರೆ... ತಿಳಿದೆ ಏನೇನೋ ಹರಟಬೇಡಿ. ರಾಜಿ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಅವಳಕ್ಕನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಇದ್ರೆ ಎಂದೂ ಜಿಮ್ಮೀನ ಮುಂಜೆ ಹೊರಕಟ್ಟುಲ್ಲ’

‘ಸರಿ?’

‘ಸರಿ. ಗಂಡ ಊರುಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದೆ ಇದ್ರೆ ಎಂದೂ ಅವಳು ಆರುಗಂಟಿಗೆ ಮುಂಜೆಯೇ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೊರಡುಲ್ಲ. ಈಗ ಗಂಡ ಊರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರೋ ಹೊತ್ಗೆ ನಾಯೀನೂ ಐದು ಗಂಟೀಗೇ ಹೊರಕ್ಕೋಡ್ಲಿ, ತಾನೂ ಎದ್ದಿದಾಳೆ ಅಕ್ಕನ ಮನೇಗೆ.... .. ಮನೇಲಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಇದ್ದು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಹುಡುಗರ್ದೆಲ್ಲ ಅಜ್ಜನ ಮನೇಗಟ್ಟಿದಾಳೆ.... ಒಕ್ಕಲಗಿತ್ತಿಗೆ ಖಾಯಿಲೆ ...’

‘ಸರಿ?’

‘ಅದಕ್ಕೇ ನಾ ಅಂದದ್ದು—ಅವಳ ಗಂಡ ಊರುಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದಾರೆ ಅಂತ .. ಆತ ಹೋದರೂವೆ ನಾಕೇ ಜಾಗ—ತುಮಕೂರು, ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ, ಚನ್ನಪಟ್ಟ, ವೈಸೂರು’

‘ಸರಿ.....?’

‘ಚನ್ನ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತಂಟೆ ರೈಲೇ ಅವರು ಹಿಡಿಯೋದು. ಅಲ್ಲಿ ಬೇಗ ಹೋಗಿ ಮಾಡುಕ್ಕೆ ಎಂಥ ಕೆಲಸವೂ ಇರುಲ್ಲ. ಚನ್ನ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ್ರೆ ರಾಜೀ ಕೂಡ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಕದಲುಲ್ಲ..ತುಮಕೂರಿಗಂತೂ ಅವರು ಹೋಗೇ ಇಲ್ಲ. ಸರಿಸರಿ....ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಅವರ ಅಣ್ಣಂದೇ ಎರಡೂ ಮೂರೂ ಬಸ್ಸು ಇರೂವಾಗ- ರೈಲಲ್ಲಿ ಹೋದಾರೆ?’

‘ಸರಿ?’

‘ನೀವು ಚೀಲ ಇತ್ತು ಅಂದ್ರಿ—ಚಿಕ್ಕ ಬಳ್ಳಾಪುರಕ್ಕೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಖಾಸಾ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋರು ಚೀಲ ಯಾಕೆ ತಗೊಂಡು ಹೋದಾರು? ಬೇಕಾಗೋ ಅಷ್ಟು ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾ ಹೇಳಿದ್ದು—ಅವಳ ಗಂಡ ಮೈಸೂರಿಗೇ ಹೋಗಿದಾರೆ ಅಂತ’

—ಶೇಖರ್

‘Just like a woman’ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಬರಹವೊಂದರ ಆಧಾರ.

ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನೂರು ಜನ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ ಇತ್ತು.
—ಅಂದರೆ ಹಾಕಿದ್ದ ನೂರು ಕುರ್ಚಿಗಳು ಆ ರೀತಿಯವು!

*

*

*

ಬೇಸಿಕ್ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳ ಆರಂಭ—

—ಅಂದರೆ ಈ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠಗಳೇ ಬೇಸಿಕ್ ಆಗಬಹುದಲ್ಲವೇ?

*

*

*

ಸೊಪ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ತರನಾದ ಆಹಾರಾಂಶಗಳೂ ಇವೆ.

ಅಹಾರಶಾಸ್ತ್ರ

—ಇದನ್ನು ಹೇಳಬಾರದಾಗಿತ್ತು! ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನೇ ಸೊಪ್ಪು ಎಂದು ಮಾರಲು ಶುರುಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಸೀಟಿನ ಬೇಟೆ

ಹಾಳು, ಹುಡುಗರು ಪಾಸುನಾಡಿಬಿಡುತ್ತವೆ, ನಮ್ಮ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ತರುತ್ತವೆ, ಅವು ಪಾಸಾಗದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದವರೂ ಸಮಾಜವೂ ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ, ಹಲವರು ಜಾರಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಶಾಲೆ ನಡೆಯುವಾಗ ಅವರು ಓದುತ್ತಾರಲ್ಲಾ ಅಂತ, ಆಟ ನಾಟಕ ಚರ್ಚೆ ಪ್ರವಾಸ ಉತ್ಸವ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ರಜಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಓದದೆ ಇರಲು ಅವರಿಂದ ಚರಂಡಿ ತೊಳೆಸಿ, ಪಾಳುಗೋಡೆ ಉರುಳಿಸುತ್ತೇವೆ ಆದರೂ....ಪಾಸು! ಪಾಸಾದ ಕೂಡಲೇ.. ಸೀಟಿನ ಬೇಟೆ

ಅಂತಹ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ತಂದೆಯರಿಗಾಗಿ ಈ ಲೇಖನ.

೧. ಯಾವ ಕಾಲೇಜಿಗೆ, ಯಾವ ವೃತ್ತಿಗೆ, ಹುಡುಗನನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನೊದಲೇ ಸಂಕಲ್ಪನಾಡಬೇಡಿ. ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಾಲೇಜು, ಅಲ್ಲಿ ಹುಡುಗ ಯಾವ ವೃತ್ತಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾನೋ, ಅದು ಅಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು?

೨. ಹುಡುಗನಿಗೆ ನಂಬರು ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ. ಅವನು ಶಾಲೆಯ ಇತರೇ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಗಳಿಸಿದಾನೆಯೇ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಿ. ಅದು ಮುಖ್ಯ.

೩. ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರ ವಿಷಯದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ. ಅಷ್ಟೋತ್ತರ ಸಹಸ್ರನಾನಾವಳಿ, ಸ್ತೋತ್ರ ತತ್ವಾಕರ ಎಂಬ ಎರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕಂಠಪಾಠಮಾಡಿ.

೪. ನೀವು ಯಾವ ದೇವರಿಗೆ ಒಕ್ಕಲೋ ಆ ದೇವರಿಗೆ ಮುಡಿಪು ಕಟ್ಟಿ; ಆ ದೇವರ ಶತ್ರುದೇವರಿಗೂ ದಯವಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉಚಿತ ಉಡುಗೊರೆ ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿ.

೫. ಕನ್ನಡಿಮುಂದೆ ನಿಂತು, ದೈನೈತೆ, ಅಸಹಾಯತೆ, ನಿರಾಶೆ, ಭಿಕ್ಷಾಟನ, ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಮ್ಮೆಲೆ ತೋರಿಸುವಂತಹ ಒಂದು ದೇಶಾವರದ ನಗೆಯನ್ನು ಮುಖಕ್ಕೆ ತಂದು, ಅಲ್ಲೇ ಖಾಯಂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

೬. ನಿಮ್ಮಂತೆ ಅದೇ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸೀಟಿಗಾಗಿ ಪರದಾಡುವವರೆಲ್ಲರ ಪೂರ್ವ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೂ, ನೀವು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಯಬಂದಾಗ, ಅವರ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆನ್ನಿಸಿ ನಿಮ್ಮವನಿಗೆ ಉಂಟೆನಿಸಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

೭. ಇದಕ್ಕಾಗಿ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರನ್ನು ಕಂಡು ಕೈಮುಗಿದನಂತರ, ನೀವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

೮. ಕಾಗದಪತ್ರ, ಲಿಖಿತ ಶಿಫಾರ್ಸ್, ಇವುಗಳಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ವಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಪತ್ರ ಕೊಟ್ಟವರು ಇತರೇ ಏನತ್ತು ಜನ ಕ್ಕಾದರೂ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.

೯. ಒಂದುವೇಳೆ ಸೀಟ್ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ, ಹುಡುಗನ ಮನ ಪೂರೈ ನೊಂದು ಅವನು ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸೀಟಿನ ಬೇಟೆಗೆ ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ, ಅನುಕೂಲವಾದ ಕಡೆ ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಬೀಗರೂ ನೀವೂ ಒಟ್ಟುಸೇರಿ ಸುತ್ತಾಡಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಹುದು. ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ, ತಪ್ಪು ಸೊಸೆಯದು ಎನ್ನಬಹುದು.

== ಶಾಂತಿ ನಿಲಯ ==

ಡೀಸೆಲ್ಲು ಟ್ರಕ್ಕು ಗ್ಯಾರೇಜು ಪಕ್ಕದಲಿ
ಬೆಡ್‌ಫರ್ಡು ಚೊಚ್ಚಲಿನ ಮರಿ ಮನೆಯಮ್ಮಂದೆ
ನಾರ್ವನ್ನು ಮೋಟಾರು ಬೈಕು ಮನೆಹಿಂದೆ
ಮನೆ ಯಿರುವುದೋ ಮಿಲ್ಲಿ ನೇರಿಯದಲ್ಲ
ಅನತಿ ದೂರದ ಲಿಹುದು ರೈಲ್ವೆವರ್ಕ್ ಷಾಪ್
ಸಂತಾನ? ಇವೆ ನಾಲ್ಕು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು
ಮೂರು ಕಲಿಯುವವು ಹಾರೊನಿಯಂ
ಕಾವಲಿಗೆ ಎರಡು ಬುಲ್‌ಡಾಗು ಗಸ್ತಾಗಿಹವು
ಯಜಮಾನ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್
ಮಗನೂ R S. S.
ಹೆಂಡತಿಯೊ ಮಹಿಳಾಸಮಾಜದಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿ
ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರಿಗೆ ಅರವತ್ತರರೆ ಮರುಳು
ಮನೆಯ ಪೆಸರೋ? 'ಶಾಂತಿನಿಲಯ'

—:ಅ. ರಾ. ಸೇ.

== ಸಿಗರೇಟ್ ಚಟ ==

ಯಾವನೊ ಒಬ್ಬ ಯಾಂಕೀ ವೈದ್ಯನು
ಅಗ್ಗದ ಬೆಲೆಯಲಿ ಔಷಧ ವೊಂದನು
ಮಾರುವನಂತೆ! ಮೂರೇ ದಿನದಲಿ
ಮತ್ತದ, ಸತ್ತರು, ಬಯಸದ ತೆರದಲಿ
ಸಿಗರೇಟ್ ಚಟವನು ಮುರಿಯುವನಂತೆ!

ಅಂತಹ ಔಷಧ ಧೀರರಿಗಲ್ಲ!
ಹೇಡಿಗಳಾಡುಗಳದನ್ನು ಕುಡಿಯಲಿ
ನನ್ನಂಧವನಿಗೆ, ನಿಮ್ಮಂಧವರಿಗೆ
ಒಳಗಿನೊಳಗಡೆಯ ಶಕ್ತಿಯೆ ಸಾಕು.

ನಾನೇ ಸ್ವತಃ ಭುಜಬಲದಿಂದ
ಬಾಯಿ• ಕಡ್ಡಿಯ ನೆಳೆದು ಬಿಸಾಕಿ,
ಎಡಗಾಲಿಂದಲೆ ಬೆಂಕಿಯ ನಾರಿಸಿ
ಶೂರನು, ಎನಿಸಿದೆ! ಕೇಳಿರಿ, ಗೆಳೆಯರೆ!

ಧೂಮದ ಪರಿಮಳ ಧೂ ಧೂ ಎನಿಸಿತು;
ತಂಬಾಕೆಂದರೆ, ತುಂಬಾ ವಾಂತಿ!
ಬೀಡಿ, ಸಿಗರೇಟ್ವುವದ ಕಂಡರು
ಮೈಲಿಗೆ ಯಾಗದು, ಎನ್ನಯ ತುಟಿ ಮಡಿ.

ಆದರೆ, ಆಸುರೀ ಕೃಮಿ,....ಆ 'ಹೆಮ್ಮೆ'
ಹೊಕ್ಕಿತು, ಹೃದಯವ ಏನೆಂಬೆ?
ಸಿಗರೇಟ್ ಸೇದುವ ಕುರಿಗಳ ಕಂಡರೆ,
'ನಾನೇ ಉತ್ತಮ,' ಎಂಬುವ ಜಂಬ!
ಕಾಲ್ ನೆಲ ಕಂಟದ್ದು, ತೋಳೋ ನಾಲ್ಕು!
ತಲೆಯದು ಏರಿತು ಗಗ ಗಗ ಗಗನ!

ಬಡಿಯಲು ಜಂಬವ ಹಚ್ಚಿದೆನೊಂದ,
ಇಳಿಯಿತು ಹೆಮ್ಮೆ! ಮಾನವ ನಾದೆ!
ಆತ್ಮವ ಕೆಡಿಸುವ ಜಂಬಕ್ಕಿಂತ
ಎಂಥದೊ ಎಷ್ಟೊ ಬೀಡಿಯೆ ಮೇಲು!
ಒಬ್ಬನೆ ಸಗ್ಗದ ಲಿರುವುದ ಕೆಂತ
ಎಲ್ಲರು ಸೇರುವ ನರಕವೆ ಲೇಸು!

—: ಪಾಟಾಳಿ

ಭಗವಂತಾ !

“ನಾಲ್ಕು ಹೆಜ್ಜೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಇನ್ನೂ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಲಿತಿಲ್ಲ.... ಹಳ್ಳ ದಿಣ್ಣೆ ನಾವೇ ಎತ್ತಿ ದಾಟಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.... ಈಗಲೇ ಕೈಗಡಿಯಾರವಂತೆ, ಧತ್!” ಎಂದು ಗದರಿದೆ. ಆದರೂ, ಅವನ ಗಂಟಲಿಗೆ ನನ್ನ ಕಿವಿ ತೂತುಬಿತ್ತು.

ಮುಂದೆ ಇವನು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕಿಳಿದು ಭಾರಿ ಬಹಿರಂಗ ಸಭೆಯನ್ನು ದ್ದೇಶಿಸಿ ಘಾಷಣಮಾಡುವಾಗ, ಮೈಕ್ ಕೆಟ್ಟರೂ, ಜನ ಏನೂ ಉಳಿಯುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ, ಎಂದುಕೊಂಡೆ.

ಆಗ ನನ್ನಾಕೆ ಬಂದು, ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ, “ಒಂದಾಣೆಗೇಕೆ ಮೀನ ಮೇಷ? ತೆಗೆದು ಕೊಡಿ, ಪಾಪ” ಎಂದು ಸಲಹೆ ಇತ್ತಳು.

ಒಂದಾಣೆಬೆಲೆಗೆ, ನನ್ನಂಥ ಪಿತೃಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಹಟಮಾರಿತನದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಲು, ಮಹಾನುಭಾವರು ಯಾರೋ ಕೈಗಡಿಯಾರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಮಾರು ತ್ತಿದಾರೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಬಾಡಿಗೆ ಸೈಕಲ್ ಪಡೆದು ಮೂರು ಮೈಲಿ ತುಳಿದು, ಆ ಅಪ್ರಯೋಜಕ ವಸ್ತುವನ್ನು ತಂದು, ಕೂಸಿನ ಎಡಗೈಗೆ ಬಿಗಿದೆ. ಅನಂದದ ಎವರೆಷ್ಟನ್ನೇ ಹತ್ತಿ ಕುಣಿದ, ಆ ನನ್ನ ತೇನ್‌ಸಿಂಗ!

ಆದರೆ, ಅರ್ಥಗಂಟಿಯೊಳಗೆ, ತಿರುಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ-ರಂಪ! ಅವನ ಅಣ್ಣಂದಿರೂ ಅಕ್ಕಂದಿರೂ ಅವನನ್ನು “ಲೋ, ಟೈಂ ಎಷ್ಟು?” “ಕಿವಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡು, ನಡೀತಾ ಇಲ್ಲವಲ್ಲೋ” ಸದ್ದೇ ಇಲ್ಲ; ಸತ್ತೇಹೋಗಿದೆ” “ಅಣ್ಣನ ಕೈಲಿರುವುದು ಟಕ್ ಟಕ್ ಟಕ್ ಅನ್ನುತ್ತದೆ” “ಮುಳ್ಳು ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ” ಎಂದೆಲ್ಲ ಟೀಕಿಸಿ, ಕೂಸಿನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ತರಿಸಿದ್ದರು. “ಮೋಸಹೋದೆಯಲ್ಲೋ, ಮಂಕೆ!” ಎಂದು ಅವನ ಸುತ್ತ ಕುಳಿತು ಕೈ ಚಪ್ಪಾಳೆತಟ್ಟಿದರು. ಒಂದಾಣೆ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಹರಿದು ಚೂರು ಚೂರುಮಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ಅವನು ಅಮ್ಮನ ಸೆರಗು ಹಿಡಿದ.

ಸದ್ದುಮಾಡುವ, ಕೇ ಕೊಡಬಹುದಾದ, ಮುಳ್ಳು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡುವ, ಭಾರ ವಾದ, ತೊಳಗುವ ರಿಷ್ವವಾಚೇ ಬೇಕು, ಎಂದು ಹಟಹಿಡಿದ. ಮನೆ ಎರಡು ಹೋಳಾಯಿತು.

ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಅರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ಅನುಮತಿ ಕೊಡುವಂತಿಲ್ಲ; ವರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುವವರೆವಿಗೂ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿ, ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಂಟುಮಾಡಬಾರದಾಗಿ ಸವಿನಯ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಶ್ರಮ ವಿಫಲವಾಯಿತು. ಕೂಸು ಹಲವಾರು ಸ್ಲೋಗನ್ನುಗಳನ್ನು ಕೂಗುತ್ತ ರೂಮಿಂದ ರೂಮಿಗೆ ಮೆರವಣಿಗೆ ಹೊರಟಿತು. ಎಲ್ಲರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೂ ನಿಯೋಗ ಹೋಯಿತು ಮುಷ್ಕರ ಹೂಡಿತು. ನನ್ನ ಮೇಜಿನ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು, ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಹೂಡಿತು. ಕಡೆಗೆ ಕೋಪ ಕೆರಳಿ, ನನ್ನ ಕನ್ನಡಕವನ್ನೆತ್ತಿ ಹಾಕಿ ಚೂರು ಚೂರು ಮಾಡಿತು.

ಸಾಮಾನ್ಯ ದಾನ್ ಭೇದ, ಎಲ್ಲವೂ ದಂಡವಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ, ಅವನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕುಕ್ಕಿ ಕತ್ತಲಿಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ, ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿಸಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು.

ಈ ನನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ, ಕೇವಲ ನನ್ನದೇ ಅಲ್ಲ. ದುಡಿದು ತಂದುಹಾಕುವ ಮನುಷ್ಯ ಎದುರಿಸಬೇಕಾದ ಮಹಾ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದು, ಎಲ್ಲ ಮನೆಯಲ್ಲೂ.

ನಾವು ಚಪ್ಪಲಿ ತಗುಲಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಹುಟ್ಟಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲ ಸಾಲಾಗಿ ಅವುಗಳ ಕಾಲಯಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಚಪ್ಪಲಿಯಾಗಲೇಬೇಕು. ಷೂ ಅಂತ ನಾವು ಆಸೆ ಪಟ್ಟರೆ, ಬಂತು ಗ್ರಹಚಾರ; ಅವಕ್ಕೂ ಷೂ. ಟೈ ಎಂದರೆ ಟೈ, ಟೋಪಿ ಎಂದರೆ ಟೋಪಿ. ನಾವು ಹ್ಯಾಟ್ ಹೊತ್ತರೆ, ತಲೆ ಇರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ, ಅವಕ್ಕೂ ಬೇಕು, ಹ್ಯಾಟ್. ನಾವು ಮೀಸೆ ಬೆಳೆಸಿದರೆ, ಅವೂ ಅಳುತ್ತ ನಿಂತಿರುತ್ತವೆ. ಇದೆಂತಹ ಸಮತಾವಾದ? ಜುಬ್ಬ, ಫ್ರಾಕ್, ಚಡ್ಡಿ, ಷರಾಯಿ ಅಂತ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಂತಗಳಿಲ್ಲವೆ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ.. ಎಳೆಗರುವೇ ಎತ್ತಾಗಬೇಕೆ?

ತಂದೆ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದರಾಯಿತು, ಅವು ಹಾಲು ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಎರಡು ಚಮಚ ತುಪ್ಪ ಬಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅವಕ್ಕೂ ಅದೇ ಚಮಚದಿಂದ ಅಷ್ಟೆ ಎಣಿಕೆಯ ಅದೇ ದ್ರಾವಕವನ್ನು ಹುಯ್ಯಬೇಕು ಹನಿಗೆ ಹನಿಯಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಹಳ್ಳವಾಗುವ ಆಸೆ. ತಂದೆ ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆದರೆ, ಅವೂ ಎಚ್ಚರದಲ್ಲೇ ಮಲಗಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಮೂಗು ಡೊಂಕಿಸಿ, ಗರಗಸದ ಸದ್ದುಮಾಡಿ, ತಾವೂ ಹಿರಿಯರು ದೊಡ್ಡವರು ಮುದುಕರು ಎಂದು ನಟಿಸಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತವೆ. ಅವನು ಸಿಗರೇಟ್ ಹಚ್ಚಿದರೆ, ಅವೂ ಪ್ರಾರಂಭ; ಸ್ನೋ ಅಂದರೆ, ಅವೂ ಸ್ನೋ ಬೇಡುತ್ತವೆ. ಓ ಎಂದರೆ, ಠೋ ಸಾಲದು; ಓನೇ ಆಗಬೇಕು ವಿಚಿತ್ರವ್ರಾಣೆ, ಮನುಷ್ಯ.

“ನಾನೇನು ಕಮ್ಮಿ, ನೀನೇನು ಹೆಚ್ಚು! ನಿನಗೆ ಮೈ ಬೆಳೆದಿರಬಹುದು, ಹೊಟ್ಟೆ ದೊಗರು ಬಿದ್ದಿರಬಹುದು, ಕೂದಲು ಉದುರಿರಬಹುದು, ಹಲ್ಲು ಕಳಚಿರಬಹುದು! ನಾನು ಫುಟಾಣಿ, ಕೂಸು, ಮಗು, ಚಿಕ್ಕವನು, ನಿಜ! ಆದರೂ, ನಾನೊಬ್ಬ

ಆತ್ಮ; ನಿನ್ನಷ್ಟೇ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಆತ್ಮ, ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಯುಗ! ಸಮಾನ ಹಕ್ಕು.... ನೀನು ಅಶ್ಲೀಲ ಅಸಹ್ಯ ಕಾದಂಬರಿ ಓದುವಾಗ, ಅದನ್ನೇಕೆ ಮುಚ್ಚಿರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಓದುತ್ತೀಯಾ.... ನನಗೂ ಹೇಳು ಆ ಹೊಲಸನ್ನು!” ಎಂದು ಮಕ್ಕಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನೇ ಸಹಿಸದು, ಶಿಶುಬುದ್ಧಿ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಲ್ಲವೂ, ಎಂಬ ವಾಮ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು, ಮಕ್ಕಳು. ತಂದೆಗೆ ಕುರ್ಚಿ ಮೇಜುಗಳಿದ್ದರೆ, ಅವಕ್ಕೂ ಬೇಕು ಅಂತಹ ಉಪಕರಣಗಳು. ಪೆನ್ನು, ಪೆನ್‌ಸಿಲ್, ಕನ್ನಡಕ, ಬ್ಲೇಡು, ಬೆಲ್ವು, ಪಿನ್ನು, ಬ್ಯಾಗು ... ಛೇ! ಛೇ!.... ಖರ್ಚಿನ ಮಾತು ಹಾಗಿರಲಿ, ಆಸೆಗೆ ಅಂತ್ಯವೇ ಬೇಡವೇ? ಅವಾಂತರಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ?

ನಾನು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಈ ಮಕ್ಕಳ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಆಸೆ ಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಗುಲಾಮರಾಗಬೇಕೆ? ಬೆಳೆದದ್ದು ನಮ್ಮ ತಪ್ಪೆ? ತಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಹಣ ಪಡೆದು ವೆಚ್ಚಮಾಡಲು ಶಕ್ತರಾಗುವತನಕ ಇತರರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡಬಾರದೆಂಬ ಬುದ್ಧಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೇಕಿಲ್ಲ, ಭಗವಂತಾ.

—ರೇವಣ್ಣ.

ಹಾಗಾದರೆ ವಕೀಲರೆ!
ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು 'ರಿಟ' ಹಾಕಿಬಿಡಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ—
ಅದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗೋಹೊತ್ತಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಭದ್ರಮಾಡಿಬಿಡೋಣ.

ವ್ಲೇಬ್ಯಾಕ್ ತತ್ವ

ಸಿನಿಮಾದಿಂದ, ಜೀವನದ ನಾನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಅತ್ಯಂತ ಗಣನೀಯವಾದ ಪ್ರಭಾವವಾಗುತ್ತಿದೆ. ವೇದಾಂತಿಗಳು, “ನಮ್ಮ ಆತ್ಮನು ಸಿನಿಮಾ ಸ್ಕ್ರೀನಂತೆ ನಿತ್ಯಶುದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ; ಹುಟ್ಟು ಸಾವು ಸುಖ ದುಃಖಗಳೆಂಬ ದ್ವಂದ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರದಂತೆ ಹಾದುಹೋದರೂ, ಆತ್ಮನಿಗೆ ಅವು ಅಂಟುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುವರು. ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಸಿನಿಮಾವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರವೇ ಗುಡಿ ಗೋಪುರ, ಕಾಡುಹರಟೆಯ ಕ್ಲಬ್ಬು. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಿನಿಮಾವೇ ಭೂಲೋಕ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹಾದಿ. ಮಕ್ಕಳಿಗದೇ ಸರ್ಕಸ್ ಗುಡಾರ; ಕಡಲೇಕಾಯಿ ಗಡಂಗು. ತ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಅದೇ ಆಕರ್ಷಣೀಯ ಗವಿ. ಬಡವರಿಗೆ ಅದೇ ಅಗ್ಗದ ಬಯಲಾಟ. ವರ್ತಕರಿಗೆ ಅದು ಗಿಡಾಕಿಗಳ ಗೂಡು.

ನಾಟಕದ ಕಂಪೆನಿಗಳು ಸಿನಿಮಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಉಪಾಯವನ್ನನುಸರಿಸಿ, ಜನರನ್ನು ರಂಜಿಸುತ್ತಿವೆ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರು ತಾರಾಗಣಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ, ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನನುಕರಿಸಿ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಕನಸುಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ, ಸಿನಿಮಾದವರು ಈಚೆಗೆ ಕಂಡುಹಿಡಿದಿರುವ ವ್ಲೇಬ್ಯಾಕ್ ತತ್ವವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಅಳವಡಿಸದಿರುವುದು ಶೋಚನೀಯ. ರೂಪು ಚಿನ್ನಾಗಿದ್ದು, ಕಂಠಮಾತ್ರ ನವಿಲಿನ ಹಾಗಿರುವ ತಾರೆಯರು, ರೂಪು ಹೊಲಸಾಗಿದ್ದು ಕಂಠ ಹಲಸಾಗಿ ಕೋಗಿಲೆಯ ಹಾಗಿರುವ ನಾರಿಯರು - ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಹಿಂದು ಮುಂದು ಕೂರಿಸಿ, ಅವರ ತುಟಿಗೆ ಇವರ ಗಂಟಲನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಕಣ್ಣಿಗೊಬ್ಬರ ಶರೀರ, ಕಿವಿಗಿನ್ನೊಬ್ಬರ ಶಾರೀರ-ಈಯುವುದೇ ವ್ಲೇಬ್ಯಾಕ್ ತತ್ವ. ಇದನ್ನ, ನಾಟಕಕ್ಕೂ ಈಚೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಹಲವರು. ದಪ್ಪಗೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದರೂ, ಕೇಚಲು ದನಿ ಇರುವವನು ಯಮನ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ನಾಲಾಯಕ್ಕು. ಅವನಿಗೆ ಯಮನ ವೇಷ ಹಾಕಿ, ಪರದೆಯಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ತೆರೆಯ ಹಿಂದಿನ ವೈಕ್‌ಮುಂದೆ ಒರಟು ಯಮ ಧ್ವನಿಯಿರುವ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಂದ, “ಪಾಪಾತ್ಮಗಳಿರಾ! ಬನ್ನಿ! ಕುಂಭೀಪಾಕ ಇಳಿ ಸುತ್ತೀನಿ” ಎಂದು ಕೂಗಿಸುವುದು ಈಗ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲೂ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಹುದು ಕೆಲವು ಸಂಗೀತಕಾರರು ರೇಡಿಯೋವಿಗೇ ಸರಿ. ಅವರ ಮೈ ಅಷ್ಟು ವಿಕಾರ; ಮೂತಿ ಅಷ್ಟು ವಕ್ರ. ವಿದ್ವತ್ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ, ರೂಪು ಮಾತ್ರ ತದ್ವತ್ ಮಹಿಷ; ಸ್ವರ ಹಾಕುವಾಗ ವಾಂತಿಮಾಡುವ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ ಬಾಯಿ ... ಅಂಥವರನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಏಕೆ ಕೂರಿಸಿ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಯನ್ನು ಗದರಿಸಬೇಕು. ತೆರೆಯ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಲಿ; ಪಿನ್‌ಪಾಟುದಾರ ನಯನಮನೋಹರನಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನನ್ನು ಮುನ್ ಪಾಟ್ ಮಾಡಬಾರದೇನು? ನಮ್ಮ ಗಾಯನ ಸಮಾಜದವರು ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿದರೆ, ಅವಲಕ್ಷಣದ ಹಿರೇ ವಿದ್ವಾನನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಲಕ್ಷಣವಾದ ಕಿರೇ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬಹುದು.

ಹಾಗೆಯೇ, ಭಾಷಣಕಾರರಲ್ಲೂ ಭೀಕರ ಭೀಷಣರೂಪಗಳುಂಟು. ತೆರೆಯ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಅವರು ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಡಲಿ; ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಬಾಯಾಡಿಸಿ ಕೈಯಾಡಿಸಿ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೂರೆಗೊಳ್ಳಲಿ. ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಚಾರ ಭಾಷಣಗಳಿಗೆ ಈ ತಂತ್ರ ತುಂಬ ಅನುಕೂಲ. ಉಮೇದುವಾರನನ್ನು ಜನರೆದುರು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಅವನಿಗೆ ಸೋಲಾಗುವುದು. ಆತನ ಕಹಿ ಎಣ್ಣೆ ಮುಖವನ್ನು ಸ್ಲೇಬ್ಯಾಕ್ ತತ್ವದ ನುಸಾರ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿ, ಬೇರೊಬ್ಬ ಪಶುವನ್ನು ಮುಂದೂಡೋಣ. ಭಾಷಣ ಮಾತ್ರ ಉಮೇದುವಾರನದೇ ಇರಲಿ.

ಹಲವು ನಾಯಕರಿಗೆ ಭಾಷಣ ಬರೆದುಕೊಡುವವರು, ಬೇರೊಬ್ಬರು ಅದನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಓದಲಾರದೆ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ, ನಾಯಕರು. ಏಕೆ? ಸ್ಲೇಬ್ಯಾಕ್ ತತ್ವವಿದೆಯಲ್ಲಾ!.... ಬರೆದ ಮಹರಾಯನೇ ತೆರೆಯ ಹಿಂದಿನ ಮೈಕಿನ ಮೂಲಕ ಸರಿಯಾಗಿ ಓದಲಿ.... ನಾಯಕ ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ತುಟಿಯಾಡಿಸಲಿ, ಸಾಕು.

—ಸಾಟಾಳಿ.

— 0 —

ಒಂದೊಂದು ಗಂಡು ಆಮೆಗೂ ಆರಾರು ಹೆಂಡರಂತೆ.

—ಅದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅದು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತೆ.

*

*

*

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರೈಲ್ವೆಗಳಲ್ಲಿ ದೂರ ಪ್ರಯಾಣಿಕನಿಗೆ ಅಗ್ರಪೂಜೆ.

—ಅದಕ್ಕೆ ಇಂಜಿನ ಹಿಂದೇನೇ ಅವರ ಗಾಡಿ ಕಟ್ಟೋದು.

ಅವನ ಲಗ್ನ ಎಂದು?

ಈ ವರ್ಷದ ಲಗ್ನಗಳೂ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ಆದರೂ, ಸೋಮುವಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಮದುವೆ ಇಲ್ಲ. ಗಂಡು, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ತಂದೆಗೆ ಅವನೂ ಸೇರಿ ಮೂರೇ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳು, ಮೂರನೆಯದು ಹೆಣ್ಣು, ಮೊದಲನೆಯವನಿಗೆ ೩೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ, ಮದ್ರಾಸ್‌ಕಡೆ ಮಾವ. ಸೋಮುವಿಗೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸ ಇದೆ, ಸಂಬಳ ಕ್ಕಿಂತ ಡಬ್ಬಲ್ ಕೂತಕಡೆಯಲ್ಲೇ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ವರಮಾನ ಎಡಗೈಮೇಲೆ.... ಆದರೂ, ಲಗ್ನ ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲ. ೧೯೫೧ರ ಸೆನ್‌ಸಸ್ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ 'ಸೋಮು ಮಕ್ಕಳು' ಎಂದು ಎರಡೋ ಮೂರೋ ದಾಖಲಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಅವನ ಹಣೇಬರಹ ಚೆನ್ನಾಗಿ ದ್ದಿದ್ದರೆ....

ಗೌರವಸ್ಥ, ಉಪಕಾರಿ, ಪಾದರಸ! ಆದರೂ, ಲಗ್ನ ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲ, ಅಂದರೆ, ನೀವು ಮೂಗಿನಮೇಲೆ ಬೆರಳಾಡಿಸುತ್ತೀರಿ, ಖಂಡಿತ. ಅವನ ಜಾತಿ ಕುಲ ಗೋತ್ರ ಸುತ್ತಳತೆ ಎತ್ತರ ಬಣ್ಣ ಅವನ ಪರ್ಸಿನ್ ಸೈಜು ಬ್ಯಾಂಕ್ ಪಾಸ್ ಬುಕ್ ನಂಬರು— ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುವಂತೆ ನನಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತೀರಿ, ಖಂಡಿತ.

ಮದುವೆ ಎಂದರೆ ಮನ ಒಪ್ಪದು, ಎಂದಲ್ಲ. ಸೋಮು ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ, ಅವನ ಪಿತೂರಿಯಿಂದ, ಅವನ ನಂಟರಿಷ್ಟರವೈಕಿ ಸುಮಾರು ೨೭ ಜನ ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಲಗ್ನವಾಗಿದೆ. ಟೆಂಪರವರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನರಪೇತಲುಗಳಿಗೂ ಅವನು ತನ್ನ ನವನೀತ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದಾನೆ, ಅಂದಮೇಲೆ, ಖಾಯಂ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರುವ ಅವನೇ ಏಕೆ ಒಂಟಿಯಾಗಿದಾನೆ, ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಏಳುತ್ತೆ.

ಕೆಲವರು ಸೋಮುವನ್ನು, ಭಾರಿ ಮುಮುಕ್ಷು, ಆಂಜನೆಯೋಪಾಸಕ, ಗಣಪ, ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು ಅವನ ತಾತ ಮುತ್ತಾತಂದಿರಿಂದಲೂ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಬಂದಿರುವ ವ್ರತ, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿಯೇ ಭಾಗವತೀ ಸಮೇತನಾದ ಭಗವಂತನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ— ಎಂದೆಲ್ಲ ಪಿಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಉಪ್ಪು ಖಾರ ಆಲೂಗಡ್ಡೆ ಈರುಳ್ಳಿ ಬಾದಾಮಿ ಬೂಂದಿಗಳನ್ನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಹೊಡೆಯುವ ಸೋಮುವನ್ನು ಸಂನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮ ಪ್ರೇಮಿ, ಎಂದು ಹೇಗೆತಾನೆ ಹೇಳುವುದು? ಅವನು ಮಠಾಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ. ಆ ಮಾತು ಬೇರೆ.

ತಂಗಿಗೆ ಗಂಡು ಹುಡುಕಿ, ಅವಳಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗುವತನಕ ಹೀಗೆಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ, ಎಂದು ಊಹಿಸಿದವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಜವಾಬು ಇಷ್ಟೇ; ನನ್ನ ಮದುವೆಗೆ ನೀನೇಕೆ ಒಪ್ಪಾಡುತ್ತೀ, ಎಂದು ಆ ಹುಡುಗಿ ಹುಚ್ಚಾಸ್ಪತ್ರೆ ಸೇರಿ, ಆರು ತಿಂಗಳಾ ಯಿತಲ್ಲಾ,.... ಈಗೇಕೆ ಹಾಯವಾಗಿ ಸೋಮು ಲಗ್ನ ವಾಗಬಾರೆದು?

ಸೋಮುವಿನ ಈಗಿನ ಪರಿಶೋಚನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಅವ್ಯುತ ಕೌರೇ ಕಾರಣ; ಸಂತಾನ ನಿರೋಧ ಅಂತ ಆಕೆ ಚಳುವಳಿ ಹೂಡಿದಳು; ಈತ, ಹೀಗೆ ಕೂತ ... ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದೂ ತಪ್ಪು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನೇ ಸ್ವತಃ ಓಡಿ ಯಾಡಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಂಸಾರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಬೆಳೆಯಿಸಿದಾನೆ.

ಯಾವುದೋ ಗುಪ್ತರೋಗ ಇರಬಹುದು. ಅದನ್ನೇಕೆ ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗೋಣ, ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರವಿರಬಹುದು, ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಅವನ ಚಟುವಟಿಕೆ ಅವನು ಅನ್ನ ಕಲಸುವ ಖುಷಿ, ಅವನ ಮಸಾಲೆದೋಸೆ ಮಸಲತ್ತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದವರಾರೂ, ಅವನ ಆರೋಗ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನಿಸುವುದಿಲ್ಲ,

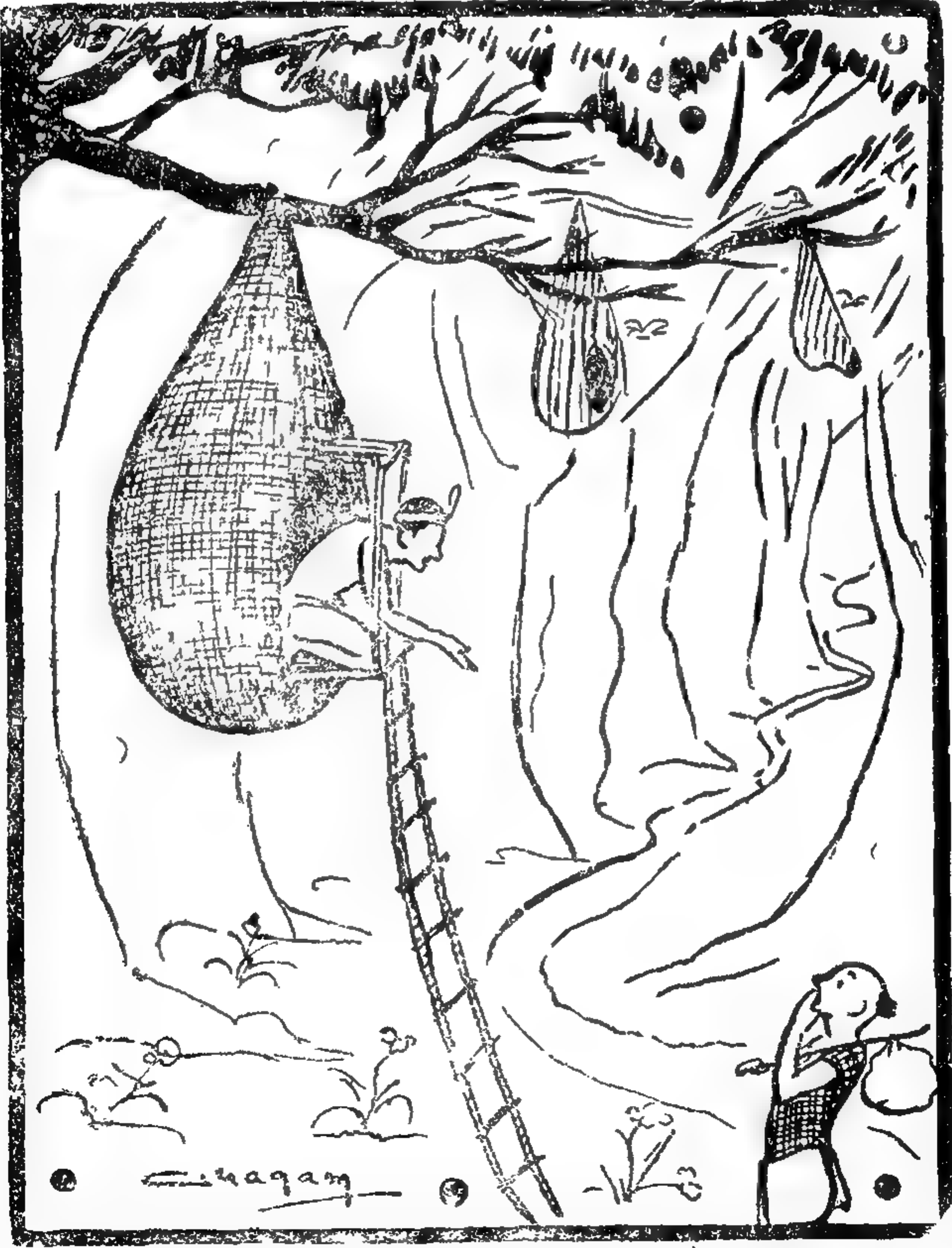
ಮಾವನ ಮನೆಗೆ, ವಿ. ಪಿ. ಪಾರ್ಸಲ್‌ನಂತೆ, ವರದಕ್ಷಿಣೆ ತೆತ್ತರೇನೇ ಅವನು ಹೋಗೋದು, ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಯಾವನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ? ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಕೊಸರಿಗೆ ಎರಡುವರ್ಷ ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಖುಷಿ ಪಡಿಸಬೇಕು, ಎಂದೆಲ್ಲ ಪರತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾನೋ, ಏನೋ - ಎಂದು ಹಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಬಲಗೈ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಎಡಗೈಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ದಾನಮಾಡುವ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಪೂರ್ಣ ಸೋಮು ದಕ್ಷಿಣೆಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಸುಳ್ಳರಬೇಕು.

ಕಾಲೇಜಲ್ಲೋದುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಯಾವಳನ್ನೋ ಪ್ರೇಮಿಸಿರಬೇಕು; ಆಕೆಗೆ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗದೆ. ಆಕೆ ಬೇರೆ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಮನನೊಂದು, ಕೊರಗುತ್ತಿರಬೇಕು, ಎನ್ನುವವರೂ ಉಂಟು. ಆದರೆ, ಗಂಡು ಹುಡುಗರ ಕಾಲೇಜಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವ ಯಾವ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ತಾನೆ ಯಾವ ಸಹಪಾಠಿ ಪ್ರೇಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ?

ಇಂಥ ಮೂಗು, ಇಂಥ ಹುಬ್ಬು, ಇಂಥ ಬಣ್ಣ, ಇಷ್ಟು ಉದ್ದದ ಕಿವಿ, ಈ ಮಟ್ಟದ ಕುಳ್ಳು, - ಎಂಬಿವೇ ಮುಂತಾದ ಆದರ್ಶ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಹೆಣ್ಣಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಇನ್ನೂ - ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಹೆಂಗಸು ಸಿಗುವತನಕ ಹೀಗೆಯೇ ಅವಿವಾಹಿತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೊಂದು, ಸೋಮು ಸಿನಿಮಾಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕನ್ನಡಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನೋದುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ, ಆದರ್ಶ ಮಹಿಳೆಗಾಗಿ ಅವನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಎಂಬುದು ಸುಳ್ಳರಬೇಕು.

ಇವೆಲ್ಲ ಬರಿಯ ಉಹ. ಅವನ ಜಾತಕದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹಯೋಗ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದೂ ಬರಿಯ ನೆಪ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ಅವನ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ಗುಟ್ಟು:—“ಮದುವೆಮಾಡಿ ಕೊಂಡರೆ, ಸುಖವಾಗಿರಬಹುದೆ? ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವತನಕ ಸೋಮು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ನಾಲ್ಕುಜನ ಆಪ್ತಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಆರಿಸಿ, ಅವರ ಡಾಂಪತ್ಯಜೀವನವನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದಾನೆ. ಕೊನೆಯ ತನಕ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಇಹಲೋಕದ ಬಾಳನ್ನು ಮದುವೆಯಿಂದ ಹೆಸನಾಗಿಸಿದರು, ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾದರೆ, ಆಗ, ತಾನೂ ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಯೆತನಕ, ಹೀಗೆಯೇ, ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ.... ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಭಾವದವನು.”

—ಪಾಂಡುರಂಗ.

ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜ್ ಸಮಿತಿಗೆ ಮೆಂಬರು ಆದಾಗಿನಿಂದ, ಜನರ ಕಾಟ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿದೆನಪ್ಪ !

ನವ್ಯ ಕವಿ

(ಅಡಿಗರಡಿಯಹಿಡಿದು)

ಎಲ್ಲಕೂ ಕೈಹಾಕಿದವನಿವ; ಕೆಲಸವೆಲ್ಲ ಹಾಳು
ಏಸೊ ಕವನ ಕಟ್ಟಿಸಿದ; ಬರಿಯ ಕಗ್ಗ ಬೋಳು
ಬಾಳ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡಲಪಸ್ವರವ ನೆಮ್ಮಿದ
ಕಾಳಾಯಿತು ಲೋಕವೆಂದು ಬರಿದೆ ಹುಯಿಲ ಚಿಮ್ಮಿದ
ರವಿಯನಿವನು ನೋಡಿ 'ಏನು? ಬರಿಕತ್ತಲೆ' ಎಂದನು
ಬೆಳದಿಂಗಳ ತಾಳನಿವನು ನೆಲಮಾಳಿಗೆ ಗಿಳಿವನು
ಸಿಂಗಾರವ ತಾಳನಿವನು ಭೀಭತ್ಸದಿ ಮುಳುಗುವ
ನಂದನವನದೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಗೆಜ್ಜಲನ್ನು ತಡಕಿದ
ಸಂದಿ ಗೊಂದಿಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಸ್ವಚ್ಛಂದದಿ ದುಡುಕಿದ
ಆನೆ ಯೇರಲಿಲ್ಲ ಇವನು ನಾಯ ಬಾಲ ಹಿಡಿದನು
ನಾಗಸ್ವರವ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಮದ್ದಳೆಯನು ಬಡಿದನು
ದೋಸೆಯನ್ನು ಸವಿಯಲಿಲ್ಲ ಕಾವಲಿಕ್ಕೆ ಸುಟ್ಟಿತು
ಹಾಸನದಿಯಲೀಸಲಿಲ್ಲ ಗೋಳು ಗುಂಡಿ ಗಿಳಿದನು
ವ್ಯಾಸನನ್ನು ತದುಕಿ ಇವನು ಧಾಮಸನನು ಮೆರೆಸಿದ
ಧಿಯರಿಯಲ್ಲಿ ಆಯವರೇಜು ಪ್ರಾಕೈಕಲ್ಲು ಧುಂಕಿ
ಸ್ಲೈಡ್ ರೂಲನು ಅರಿಯ ನಿವನು ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಟೇಬಲ ಮಂಕಿ
ರೋಮ್ಯಾಂಟಿಕ್ ಸತ್ತನೆಂದು ತನ್ನ ಬೆನ್ನ ಕಟ್ಟಿದ
ಭೂಮಿಯನ್ನೆ ಬಿಟ್ಟನಿವನು ಪಾತಾಳವ ಮುಟ್ಟಿದ

—ಅ. ರಾ. ಸೇ.

ದರಿದ್ರ ನಾರಾಯಣ

ನಾವು ನಾಲ್ಕಾರು ಮಂದಿ ಸ್ನೇಹಿತರು ತಿರುಗಾಡಿಕೊಂಡು ಬರೋಣವೆಂದು ಉತ್ತರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತ ನಾಣಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರುವ ಡಿಲ್ಲಿ ಸಮೀಪದ ಊರಿಗೂ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತರದ ನಗರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ವರ್ಗಾ ವರ್ಗಿ ಆಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಅವನನ್ನು ಕಾಣದೆ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳು ಸಂದಿದ್ದೆವು. ಈಗ ಅವನಿಗೆ ಕೈತುಂಬ ಸಂಬಳ, ಸೊಗಸಾದ ಬಂಗಲೆ, ಆಳು ಕಾಳುಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ—ಅಂತೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಕಂಡರೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಆದರ. ಏನಾದರೇನು? ಅವನ ಒಂದು ಚಾಳಿ ಮಾತ್ರ ಫಾಲಾಕ್ಷ್ಯನಿಂದಲೂ ಬಿಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದು, ಅದೇನೆಂದರೆ ಮಾತು ಮಾತಿಗೆ 'ದರಿದ್ರ' ಎನ್ನುವುದು. ಯಾವಾಗಲೂ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ ಸೂಚಿಸುವುದು.

“ಲೋ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ತೀವೀಂತ ಕಾಗದಾನಾದರೂ ಮೊದಲಾಗಿ ಬರೀಬಾರ ದಿತ್ತೀನೋ ದರಿದ್ರ”—ಎನ್ನುತ್ತಲೇ ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದು.

“ಅದಿರಲಿ ನೀನ್ ಹೇಗಿದಿಯಾ ರಾಜಾ?” ಎಂದರೆ, ಇರೋದೇನೋ— ಹಾಳು ನೌಕರಿ ದರಿದ್ರದ್ದು; ಈ ಕಡೆಯೆಲ್ಲ ಶುದ್ಧ ದರಿದ್ರ....ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. 'ದರಿದ್ರ ಲೈಫ್ ಕಣೋ’—ಎಂದ.

ಅಲ್ಲ, ಇವನಿಗೇನು ಬಂದಿದೆ ದರಿದ್ರ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಲವಾಗಿದೆಯೇ ಪಠಾ ಣರು ಬಂದು ಎಳೆಯುತ್ತಿದಾರೆಯೆ? ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆ ತಾವತ್ರಯವೆ? ಏನು ಕಡಿಮೆ ಯಾದದ್ದು? ಹೀಗೆಲ್ಲ ಭರ್ತ್ಸನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಆದರೆ “ಬರುಡೆ ತುಂಬ ಬರೇ ಬೂದಿಯಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಕೂಡ ನನಗಿಂತ ಮೇಲಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿದಾವಾಲ್ತೊ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮತ್ತೆ “ದರಿದ್ರ” ಎಂದ.

ಹೌದು! ಕೇವಲ S S. L ಪಾಸಾಗಿಗಿಂತೂ ನುಂಗುತ್ತಿದಾನೆ! ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ನೌಕರರ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿಮಾಡುತ್ತಿದಾನೆ! “ನಿನ್ನನ್ನೇನು ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ಸೋದಕ್ಕೆ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದಾನೆಯೆ ದೇವರು?” ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಧರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆವು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಏನು ಹೇಳಲೂ ತೋಚದೆ “ಆ ವಿಚಾರ ಬಿಡಿ ದರಿದ್ರ, ಊರು ಕಡೆ ಸಮಾಚಾರ ಹೇಳಿ” ಎಂದು ನುಣುಚಿಕೊಂಡ ನಾಣಿ.

ಈ 'ದರಿದ್ರ' ಮಂತ್ರ ಹುಡುಗನಾಗಿರುವಾಗಲೇ, ಅವನನ್ನ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಯಾವ, ಮಹರಾಯ ಅದನ್ನು ಅವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಊದಿದನೋ. ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿರು

ವಾಗಲೂ 'ದರಿದ್ರ' ಪರೀಕ್ಷೆ 'ದರಿದ್ರ' ಟ್ರೆಪ್ಪು ಅನ್ನುತ್ತಲಿದ್ದವನು S. S. L. C. ರಿಸಲ್ಟು ಬಂದಾಗಲೂ "ದರಿದ್ರ ಪಾಸಾಗಿಹೋಯಿತು" ಅಂದಿದ್ದ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಗುಮಾಸ್ತಗಿರಿ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಾಗಲೂ "ದರಿದ್ರ ಕ್ಲಾಕ್ ಕೆಲಸ" ಎಂದು ಗೊಣಗಿದ ಹೀಗೆ ಗೊಣಗಾಡುತ್ತಲೇ ಹಲವಾರು ಇಲಾಖಾ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಕುಳಿತು ಪಾಸಾಗಿ ಬಲುಬೇಗನೆ ಮೇಲೇರಿ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ತಿಂಬುವ ನಾದ. ಈ ನಡುವೆ ಅವನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ "ದರಿದ್ರ ಮದುವೆ" ಕೂಡ ಆಗಿ ಮಕ್ಕಳೂ ಆದವು ಮುದ್ದು ಮುದ್ದಾಗಿದಾವೆ ಮರಿಗಳು. ಅವನು ಅಭ್ಯುದಯದ ಒಂದೊಂದು ಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನೇರಿದಾಗಲೂ ಗೆಳೆಯರು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೇನು, ಆತ ಮಾತ್ರ "ಏನು ಮಹಾದರಿದ್ರದ..." ಎಂದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ.

"ಅಸಂತೋಷ ಶ್ರೀಯೋ ಮೂಲ" ಎಂಬುದರ ಗುಟ್ಟು ನಾಣಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹೋಗಿರಬೇಕು ಇರಲಿ, ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಅಸಮಾಧಾನವೇ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಗತಿಗೂ ಮೂಲವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ದೇವರು "ಸುಖ, ಅಭ್ಯುದಯ ಕೊಟ್ಟಾಗ ದರಿದ್ರ ದರಿದ್ರ" ಅಂತ ಜಪಿಸುತ್ತಾ ಹುಳಿ ಹಿಂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕೆ? ಸಾಲದಕ್ಕೆ ಈ ನಾಣಿಗೆ ಹುಟ್ಟುವಾಗಲೇ ಮೂತಿಯಲ್ಲಿ ಗೊಣಗಾಟದ ಕಳೆ ಮೂಡಿಬಂದಹಾಗಿದೆ.

ಬಾಯಲ್ಲಿ 'ದರಿದ್ರ' ಮಂತ್ರವಾದರೂ, ಆದರೆ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಗೆ ಮೇರೆಯಿಲ್ಲ. ಬೇಕು ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಉಪಚರಿಸಿದ ನಾಣಿ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತು ಬರಲಿ ಅದರ ಹಿಂದೆ 'ದರಿದ್ರ' ಜಪ ಸಿದ್ಧ. ರಸಗುಲ್ಲ ಬಾಯಿಗಿಡುವಾಗಲೂ ಅದನ್ನು ಕಸವೆನ್ನಿಸಿಯೇ ಇಡಬೇಕೆಂಬುದು ಅವನ ಜಾಯಮಾನ, ಇದು ವೈರಾಗ್ಯದ ಒಂದು ವಿಕಟರೂಪವೋ ಏನೋ!

ಒಂದು ದಿನ ತಾಜಮಹಲ್ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆಂದು ಆಗ್ರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ. ಆ ಭವ್ಯತೆಗೆ ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. "ಏನು ದರಿದ್ರ ತಾಜಮಹಲೋ! ಯಾಕೆ ಈ ಜನಗಳು ಹೀಗೆ ಬಾಯಿಬಿಡುತ್ತಾರೋಪ್ಪ"—ಅಂತ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಯಾರೋ ಅಂದರು. ಆಗ ಭಾವುಕರೊಬ್ಬರು ನಾಣಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಹೇಳಿದರು "ಮಗೂ ನಿನ್ನ ತಿದ್ದುವುದಕ್ಕೆ ಆ ದರಿದ್ರ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ಅಂಥ ದರಿದ್ರ ನಾರಾಯಣ ನೀನು!"

ನಾವು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಅಸ್ಥಿತಸ್ಥಿ ದರಿದ್ರ ಗಿರಿದ್ರ ಅಂತ ಏನಾದರೂ ಮಾತೆತ್ತಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಮ್ಮ ಬಾಯಿಗೆ ಹೊಡೆದಿದ್ದುಂಟು. ಅಂಥ ಅನಿಷ್ಟ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ 'ದರಿದ್ರ ನಾರಾಯಣ'ನನ್ನ ಕಂಡಾಗ ನಮ್ಮಮ್ಮನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಕುರಿತು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಅನುಮಾನಿಸುವಂತಾಗುತ್ತದೆ.

—:ರಾನಾಕೃಷ್ಣ

=== ರೇಡಿಯೋ ಸೌತೇಕಾಯಿಗಳು ===

ಒಟ್ಟಾರೆ ಈ ಅಮೇರಿಕದವರಿಂದ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲ. ಹೈಡ್ರೋಜನ್ ಬಾಂಬಂತೆ; ನೈಟ್ರೋಜನ್ ಬಾಂಬಂತೆ; ಕೋಬಾಲ್ಟ್‌ಂತೆ; ಇನ್ನೊಂದಂತೆ—ಇನ್ನು ಅವುಗಳ ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟಿದೆ ಅಂತ ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿ ನೋಡೋದಂತೆ! ಆ ಪರಿ — ಗಿರೀಕ್ಷೆಗಳು ನಡೆಯೋದೋ—ಯಾರು ಯಾರ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ. ತೋಟ ಕೆಡಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಕಪಿ ಭಾವಿ ನೀರೆಲ್ಲ ಕೆಡಿಸಿತು ಅಂತ ಗಾದೆ ಇದೆಯಲ್ಲ—ಹಾಗೆ ಕಡಲು ಕಡಲನ್ನೇ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಈ ಜನಗಳು. ಈ ಮೂಡಲ ದೇಶದವರಿಗೆ ಏನೇನು ಕಾದಿ ದೆಯೋ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಗಂಡಾಂತರ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೇ ಬರುತ್ತೆಂದು ನಾನೆಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಗಿರಿಯ ಹೇಳುವ ಸಮಾಚಾರ ಕೇಳಿದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಪುಕ ಪುಕ ಅನ್ನಿಸುತ್ತವೆ. ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಜನರಿಗೆ ಏನೇನು ಕಾದಿದೆಯೋ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ.

ನೆಂಟರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಗಿರಿಯ ಒಂದು ಭೀಷಣವಾರ್ತೆ ತಂದಿದ್ದಾನೆ. ಗಿರಿಯನ ಅತ್ತೆ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ತೀರಿಕೊಂಡ ಸಮಾಚಾರ ಅದು.

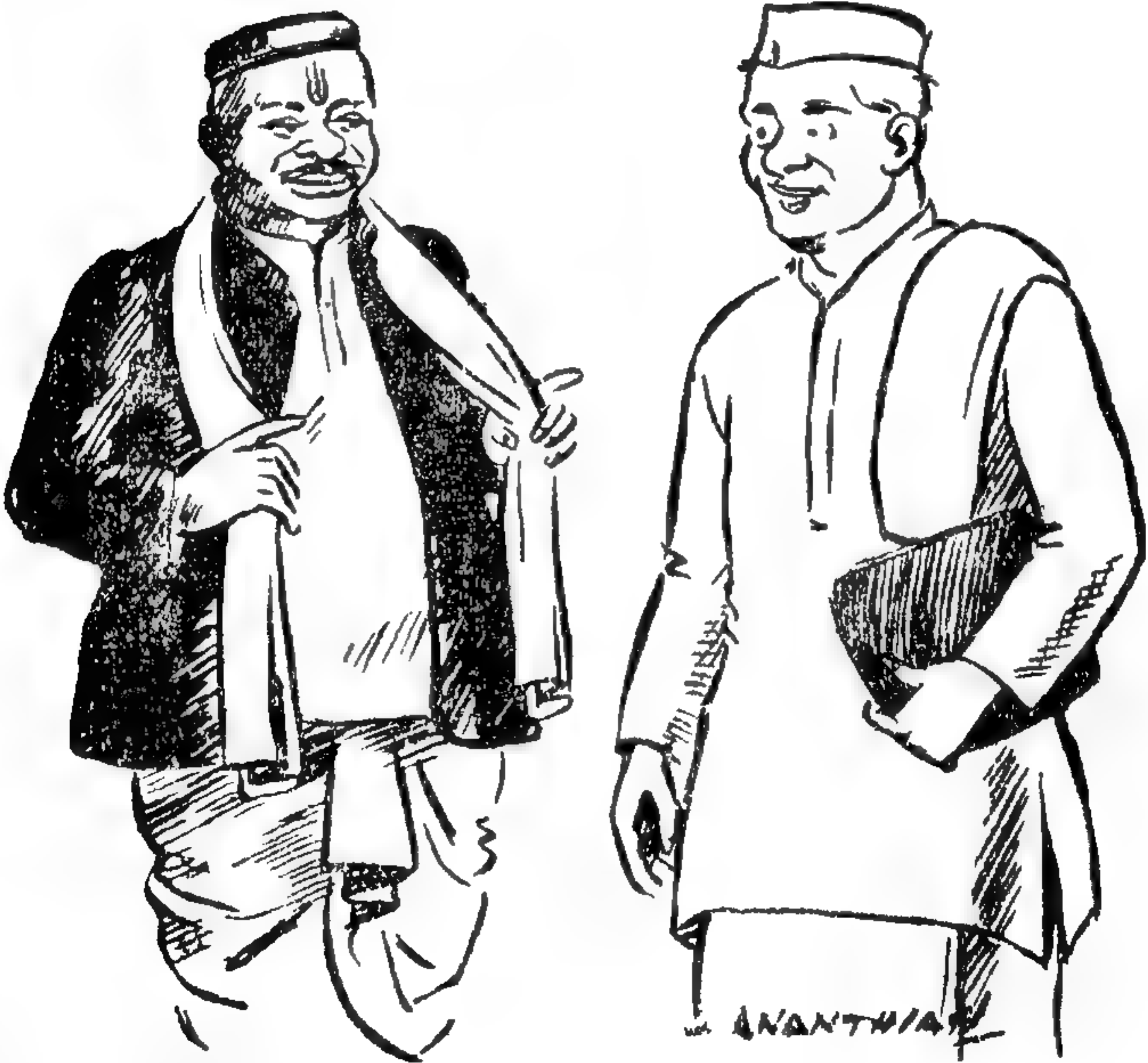
ಕರಾವಳಿ ಜನರ ತರಕಾರಿ ಕಡಲು ಬಾಳೆಯ ಕಾಯಿ ಅಂತ ಇದ್ದೆ ಇದೆಯಲ್ಲ. ಗಿರಿಯ ಹೋದಾಗ ನೆಂಟರ ಮನೆಯವರು ಅದನ್ನೇ ತಂದು ಫರಮಾಯಿಶಿ ಔಷಣ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರಂತೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಉಂಡಹಾಗೆಯೇ ಆ ಅತ್ತೆಯೂ ಉಂಡಳು ಆದರೆ ಏನು ಗ್ರಹಚಾರವೋ—ರಾತ್ರಿ ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಆಕೆಯ ಗಂಟಲು ಬಾತು ಕೊಂಡು ರುಂಡ ಮುಂಡ ಒಂದೇ ಆದ ಹಾಗೆ ಅಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತುಂತೆ. ಹಾಗೆ ಮೀನು ಮುಳ್ಳು ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದದ್ದೇ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಉಚ್ಛಾಟನೆ ಮಾಡಬಲ್ಲ ತಜ್ಞರಿಗೂ ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಿರಿಯನ ನೆಂಟರ ಊರಿನ ದೇವು ಪಂಡಿತನಿಗಂತೂ ಆ ಕೆಲಸ ಬಲು ಸುಲಭವಂತೆ.

ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಗಿರಿಯನ ಅತ್ತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೆ? ಇಲ್ಲ. ಆತ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ನೂ ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲವಂತೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಹಾಗೇಕಾ ಯಿತು? ಅದರ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಪಂಡಿತರು ಗಿರಿಯನ್ನ ಕರೆದು ಅಮೇಲೆ ಹೇಳಿದರಂತೆ— “ನೋಡು, ಗಿರಿಯ—ಅಮೇರಿಕದವರು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆಲ್ಲ ಬಾಂಬು ಹಾಕಿ ಮೀನು ಗಳೆಲ್ಲ ವಿನಾಶ ಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇವೆ. ಇಂಥ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದ ಮೀನುಗಳಿಗೆ ‘ರೇಡಿಯೋ’ ಮೀನು ಅಂತಾರೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ವೇಪರಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ನಿನ್ನತ್ತೆ ಪಾಲಿಗೆ

ಬಂದಿದ್ದು ಅಂಥ ಮೀನಿರಬೇಕು. ಇದು ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ತಲೆದೂರಿದ ಗಂಡಾಂತರ ವಾದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲ. ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುತ್ತೇನೆ” ವಾಪ, ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ದುರ್ದೈವ!

ಪಂಡಿತರೇ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೇನನ್ನಬೇಕು? ಮಾರಿ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೇ ಬಂದಹಾಗಾಯಿತು. ನಮಗೇನೋ ಗಿರಿಯ ಹೇಳಿದ ರೋಡಿಯೋ ಮೀನುಗಳ ಭಯವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಕಡಲು ಬಾಳೆಯ ಕಾಯಿಗಳಿಂದ ದೂರ. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಗೋಳು. ಬೇಡ ಬೇಡ ಎಂದು ಬಡಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ನೆಟ್ಟ ಸೌತೆ ಗಿಡಗಳ ಬುಡಕ್ಕೆ ಗಿರಿಯ ಮೀನುಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಗೊಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ Radio Active ಮೀನುಗಳಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗತೀ ರೇಡಿಯೋ ಸೌತೆಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತಿಂದು, ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಎರವಾಗುವ ಕಾಲವೂ ಹತ್ತಿರವಿದೆಯೋ ಏನೋ.

—: ಉನುಕೃಷ್ಣ

ಫಜಲ್ ಅಲಿ ಕನಿಟಿಯೋರ ಹತ್ತಿರ ನೀವೇನು ಹೇಳಿದಿರಿ? ಶೆಟ್ಟಿರೆ?

—ಅಂಥದೋರು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲಿ ಕನ್ನಡವೋರೂ ಮಾಡಲಿ. ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ ರಾಯರೆ! ನನುಗೆ ಇದು ಅದು ಅಂತ ಭೇದವೇ ಇಲ್ಲ!!

ಅನರ್ಥ ಕೋಶ

ಆಪತ್ಕಾಲಿ:—ಇಂದೂ ಮುಂದೂ ಎಂದೂ

ಉಪದೇಶ:—ನೀರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವನಿಗೆ ನೆಲದಮೇಲಿಂದ ನಾವು ನೀಡುವ ಸಹಾಯ

ಐಕ್:— ಐಕ್ ಬಂದರೂ ಐಕಮತ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ (ಅಮೆರಿಕನ್ ಗಾದೆ)

ಚದುರಂಗಸೇನೆ:—ರಷ್ಯಾದ ಚದುರಂಗದಾಟದ ಕುಶಲರ ಪಡೆ

ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ:— ಸರ್ಕಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ, “ಮಾಡುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ”

ಬಾಗಿಲು:—“ವೇ ಇನ್” (ಹೋಗಲು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ)

ಮೇರುಗಂಡ:—ತೇನ್ ಸಿಂಗ್

ಮೇರುಭೂತ:—ಅಬಾಮಿನ ಬಿಲ್ ಸ್ನೋಮನ್ ಎಂಬ ಪ್ರಾಣಿವಿಶೇಷ

ರಸ್ತೆ:—ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಜನರು ಕಸವನ್ನೆಸೆಯಲು ತೆರವಾಗಿರಿಸಲಾದ ಖಾಲಿ ಜಾಗ.—ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ವಿಸಲಾದ ಜಾಗ.

ವಿಟವೃಕ್ಷ:—ಹಲವು ಪಾರ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥವು ಉಂಟು.

ವೈರಾಗ್ಯ:—ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಡಿಯುವ ಒಂದು ವ್ಯಾಧಿ

ಹೃದಯ:—ಹೃದಯವೇ ಇಲ್ಲದ ಅನೇಕರು ಬಾಳಿ ಬದುಕಿ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಬಲ್ಲರು.

ಹೋಗಿಲು:—“ವೇ ಔಟ್” (ಬಾಗಿಲು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ)

ಹೈರಾ ವತ:—ಬಾಡಿಗೆಗೆ ದುಡಿಯುವ ಆನೆ

ಹೈಹಯ:—ಹೈ ಹೈ ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಓಡುವ ಕುದುರೆ.

—:ನಾ. ಕಸ್ತೂರಿ

ಶ್ರೀರಾಮ ರಕ್ಷೆ

ನಾನು ಹೇಳಿದರೆ ಕೇಳುವವನಾದರೆ, ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೂ ಮರ್ಯಾದೆ ಬರುತ್ತೆ. ವೆಂಕಪ್ಪಯ್ಯ ಮಾತುಕೇಳುವವನೆ! ಅವನ ಜಾಯಮಾನವೇ ಅಷ್ಟು—ಎಂಥದೋ ಒಂದು ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ಕೈತಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ತಿಂದ ಅನ್ನವೇ ಮೈಗೆ ಹತ್ತೊಲ್ಲ.

ಯಾವುದೇ ಸಭೆಯಿರಲಿ—ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ನಂದೇ ಇರಲಿ ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಬೀದಿಯ ಹೈದರಿಗೆಲ್ಲಾ ಇವನೇ ಮುಂದಾಳು. ಕಾಮನ ಹುಣ್ಣಿಮೆ—ರಾಮ ನವಮಿ - ತ್ಯಾಗರಾಜ ಆತಾಧನೆ - ಪುರಂದರ ವಿಠಲ - ಯಾವುದಿದ್ದರೂ ಸರಿ ಪೋಟೊಕ್ಕೆ ಹಾರಾ ಹಾಕಿ ಜಮಖಾನೆ ಹಾಸಿ ಸಭಿಕರಿಗಾಗಿ ಕಾಯುವನು.

“ಬೇಡಕಣೋ ಮಹರಾಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಪೆ ಅಂತ ತುಳಸಿದಳ ಇಟ್ಟು ಕೈಜೋಡಿಸು ಎಲ್ಲಾ ದೇವರು ಅದೇಯ—ಇದೆಲ್ಲಾ ಪಟರಂಗ ಯಾಕೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ನಾನು ಹೇಳ್ತಲೆ ಇರಲಿಲ್ಲ—ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಲೆಖ್ವಾ ಚಾರಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ “ಹಾರ-ಭಾಗವತರಿಗೆ ಧಡೂತಿ ಯಾದ್ಡು—ಸಿಟಲಿನವನಿಗೆ ಮೃದಂಗದವನಿಗೆ ಸಾಧಾರಣವಾದ್ಡು ಇನ್ನೂ ತಂಬೂರಿಯವನಿಗೆ ಬರೀವಂದನೆಗಳು ಸಾಲದೇ—ಹೋಗ್ತು ಬರ್ತು ಅವರಿಗೆ ಗಾಡಿ-ಇನ್ನೂ ಮೆಣಸು ಕಲ್ಪಕೈ-ಕಾಫಿ-ಬಾದಾಮಿಹಾಲು ಇವತ್ತೆಲ್ಲಾ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿಯೊಳಗೆ ಆಗಿಹೋಗತ್ತೆ” ಎಂಪು ನನ್ನ ಷರಟಿನ ಗುಂಡಿ ತಿರುಚಿದ.

ಅವನದೊಂದು ದುರಭ್ಯಾಸ ಎದುರುಗಿನವರು ಯಾರೇ ಇರಲಿ ಅವರ ಷರಟಿನ ಗುಂಡಿ ಬಿಚ್ಚಿಹಾಕಿ ತಿರುಚಿ ಪೀಡಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವ. ಅನೇಕರು ಇವನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೇ ಷರಟು ಬಿಚ್ಚಿಡುವರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅವನು ಬಂದೊಡನೇ ಚಂದಾ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಿಹಾಕಿ ಶ್ರೀರಾಮರಕ್ಷೆ ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಬಿಡುವರು. ಅವರೇ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು.

ನಾನು ಅವನಿಂದ ಪಾರಾಗುವಹಾಗೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನ ಬಾಲರಾಮ ಮಂಡ ಲಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷಗಿರಿ ಬೇಡ ಬೇಡ ವೆಂದರೂ ನನ್ನ ತಲೆಗೇ ಕಟ್ಟಿದಾನೆ. ಅವನೇ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಏನು ಹೇಳುವುದು? “ಯಾರಾದಾರೂ ಚಿಲ್ವೆ ಭಾಗವತರನ ಕರಿ-ಅವರೂ ಬಂದು ಹಾಡುಬೇಕೊಂತ ಇರಬೇಕು-ನಿನ್ನ ಸೇವೇನೂ ನಡೆದಿರ ಬೇಕು”

“ಅದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದದ್ದು ಆ ಲಂಬೋದರ ಭಾಗವತರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗೋಣಂತ”

“ಲಂಬೋದರ ಭಾಗವತರು?”

“ಅದೇ ಆ ಮೂಲೆಮನೆ ತ್ರಿಯಂಬಕನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿಡ್ತಾನಲ್ಲಾ”

“ಆಮನೆ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯೂ ಖಾಲಿಯಾಗಿದೆಯಂತೆ”

“ಹೌದು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಕೆಲ್ಸಮಾಡ್ತಾ ಇರ್ಲಿಲ್ವಾ ಮಾಧು ಅವನೇ ಇದ್ದಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ”

“ಅವನ್ನಾಕೆ ಬಿಟ್ಟು?”

“ಈ ಲಂಬೋದರ ಭಾಗವತರು ಪಕ್ಕದ ಮನೆಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರಿ ರಲು ಸಾಧ್ಯ?”

“ಪಾಪ”

“ಆ ಮಾಧೂಗೆ ಪಾಪಾಂತ ಅಂದವರುಂಟೆ-ನಾನು ಮಾಡ್ತಿರೋ ಈ ರಾಮ ಸೇವೆ ನನಗೆ ಉಳಿಯುವ ಹಣದ ಆಸೆ ಇಂದ್ಲೆ ಮಾಡ್ತು ಇದ್ದೀನಂತೆ. ಇನ್ನು ಆಫೀ ಸಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಚಾಡಿಭಿದ್ರ-ಹೀಗಿರುವಾಗ ಲಂಬೋದರ ಭಾಗವತರಿಗೆ ಮನೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದು ನಾನೇ ಅಂತ ಅಂದರೆ-ಈಗ ಅರ್ಥವಾಯ್ತು....ವಿಷಯ”

“ಸರಿ ಸರಿ-ಒಂದೇ ಕಲ್ಲು ಎರಡು ಮಾವಿನಕಾಯಿ ತಾನೇ-ನಿನ್ನ ಶಾಮನವ ಮಿಗೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಲೆಗೆ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಭಾಗವತರಿಗೆ ಮನೆ ಕೊಡಿಸಿದ ಹಾಗಾಯ್ತು ...ಮತ್ತೆ ಮಾಧೂನ ಮನೆ ಬಿಡಿಸಿ ಪೀಡಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಆಯ್ತು ಅಲ್ಲವೇ”

“ಅಷ್ಟಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಮಂಡಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗ್ತೀರ ನೀವು”

—ಎಂದು ಗುಂಡಿಗೆ ಕೈಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಕೈಗೆ ಕಾಫಿ ಲೋಟ ಕೊಟ್ಟು. ಅದನ್ನ ಹೀರಿ ಬನ್ನಿ ಹೊರಡೋಣ ಎಂದ.—

“ಎಲ್ಲಿಗಯ್ಯಾ”

“ಅದೇ ಲಂಬೋದರಭಾಗವತರ ಮನೆಗೆ”

“ನೀನೇ ಹೋಗಿ ಬಾರಯ್ಯ”

“ಉಂಟೇ-ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮಹಾಶಯರು ಬಂದರೇ ಮರ್ಯಾದೆ...”

“ಅದು ಸರಿ-ಕಚೇರಿ ಕರ್ಚಿಗೆ?”

“ಅದರ ಯೋಚನೆ ನೀವು ಬಡಿ-ನಾನೊಂದು ಉಪಾಯ ಮಾಡ್ತೀನಿ”

“ಇಷ್ಟೊಂದು ಪಟರಂಗ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದ್ದೂರಿಯ ಉತ್ಸಾಹ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಈಗ”

“ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೇ-ಬನ್ನಿ ಯಜಮಾನೇ....”

—ಎಂದು ಎಳೆದೇ ಒಯ್ದ ನನ್ನ. ಜುಬ್ಬಹಾಕಿ ವಲ್ಲಿ ಹೊದ್ದು “ಬರ್ತೀನಿ ಕಣೇ ಮುಂಬಾಗಿಲಿಕ್ಕೂ” ಎಂದು ಮಡದಿಗೆ ಬೈಬೈ ಹೇಳಿ ಹೊರಬಿದ್ದಾಗ ಹತ್ತು ಘಂಟೆ ಯಾಗಿತ್ತು.

ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ವೆಂಕಪ್ಪಯ್ಯ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತನಾಡಿದ. ಮಂಡಲಿಯ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮೂರುದಾರಿ ಸಾವಿರ ವಿಧಾನ ಹೇಳಿದ. ನಂಗೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಬೀಸುವ ದೊಣ್ಣೆ ನಾಡಿದ್ದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹೇಗೆ ನಡೆದೀತೂ ಎನ್ನುವ ಚಿಂತೆ. ಮತ್ತೆ ನಾನೇ ಚುಚ್ಚಿದೆ-

“ನಾಡಿದ್ದಿಗೆ ಏನುಮಾಡ್ತೀಯವ್ವಾ ಅನೋ ಉಪಾಯ ಅಂತ ಅಂದೆ.... ಹೇಳು ಮನಸ್ಸು ಸಮಾಧಾನವಾದರೂ ಆಗತ್ತೆ.”

“ಆರ್ತಿ ತಟ್ಟಿ....”

“ಅದು ಕಡೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ-ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿನ ಕರ್ಚು?....”

“ಸಾಲಹೇಳಿ ನಾನು ನಡಸ್ತೀನಿ.... ಸಿರಸ್ತೆದಾರ್ರು ಐದುರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ತಿ ನೀಂತ ಅಂದಿದ್ದಾರೆ ...”

“ಸರಿ ನಿನ್ನ ಧೈರ್ಯ....”

—ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಲಂಬೋದರ ಭಾಗವತರ ಮನೆಯ ಮುಂದೇ ಬಂದಿದ್ದೆವು. ಬೋರ್ಡು ಥಾಳವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದರು “ಸಂಗೀತ ವಿದ್ವಾನ್-ಲಂಬೋದರ ಭಾಗವತರ್” ಏನು ಹೆಸರು? ವೆಂಕಪ್ಪಯ್ಯನೇ ಕೂಗಿದ.

“ಭಾಗವತರೇ....”

—ಇಸಮು ಮಾತಾಡದೇ ಹೊರಬಿತ್ತು. ಮೂರುವರೆ ಅಡಿ ಎತ್ತರ ಮೂರು ಅಡಿ ಅಗಲ-ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಲಂಬೋದರನೇ ಸೊಂಡಿಲೊಂದಿದ್ದರೆ.

ವೆಂಕಪ್ಪಯ್ಯನನ್ನೂ ಕಂಡೊಡನೇ “ಓ ಹೊ ಹೋ.... ದಯಮಾಡಿಸ ಬೇಕು....” ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಲೆ ಅಲೆ ಯಾಗಿ ಗೊಗ್ಗರವಾಗಿ ಹೊರಟ ನಾದ ಸಂಪತ್ತು ಕೇಳಿ ಹಾಡಿದರೆ ಇನ್ನು ಹೇಗೋ ಎಂದು ನಾನು ತಳಮಳಿಸಿದೆ.

“ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ-ಚಾಪೆ ಮೇಲೆ ಕಾಫಿ” ಉಹೂಂ-ಆ ಸುದ್ದಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಅವರೇ ಬೀದಿಗೆ ಬಂದರು. ಬಂದು ಒಂಟೆಕಾಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಒಂದೇಸಮ ಅದು ಯಾರೋ

ಪಾಪಯ್ಯ ಭಾಗವತರನ್ನು ಬೈಯ್ಯ ತೊಡಗಿದ ವೆಂಕಪ್ಪಯ್ಯನಿಗೆ ಆ ಮಾತಿನಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಬಂದ ಕಾರ್ಯದ ಕಡೆ ಮಾತು ತಿರುಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸಾಕುಸಾಕಾಗಿ ಹೋಯಿತು—

“—ಅವನ ತಲೆ....ಧನ್ಯಾಸಿ ಕೇಳಿದರೆ-ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿ ಹೋಗಲೇ ಅಂತ ಅನ್ನತ್ತಿ”

“ನಾಡಿದ್ದು ಶನಿವಾರ...”

“ನಿನ್ನೇ ಇತ್ತು ಆ ಪ್ರಾರಭದ ಕಚೇರಿ ವೆಂಕಪ್ಪಯ್ಯ-ಕರಹರಪ್ರಿಯ ಕಲಹ ಪ್ರಿಯವಾಗಿತ್ತು-ಹಂಸದ್ವನಿ ಹಿಂಸೆದ್ವನಿಯಾಗಿತ್ತು-ಸಾಹನ ಸಹಿಸಿದವರುಂಟೆ-ದೇವಮನೋಹರಿ ಹರೋಹರ ಅವರಂಥ ಚಿಲ್ಲೆ ಸಂಗೀತಗಾರರಿಂದ ನಮ್ಮಂಥವರು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ತಿರಿಗಾಡೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ ವೆಂಕಪ್ಪಯ್ಯ....”

“ಪಿಟೀಲಿಗೆ ಪಾಪಯ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ....”

“ಆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಪಿಟೀಲು ಬಾರಿಸಿದ ಅವತ್ತು-ನಾನೇನಾದರೂ ಹಾಡಿದ್ದರೆ ಪಿಟೀಲ ಕಮಾನಿಂದಲೇ ಅವನಿಗೆ ಬಾರಿಸಿದ್ದೆ....ಪಾಪಯ್ಯ ಎಷ್ಟೋವಾಸಿ-ಅವ ಅಪಶ್ಯತಿ ಕೊರೆಯೋಲ್ಲ”

“ಹಾಗಾದರೆ ನಾಡಿದ್ದು ಪುರುಸೊತ್ತಾಗಿರ್ದಿಂತ ತಿಳಿಯಲೇ... ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು”

“ದೇವರ ಸೇವೇಂತ ಅಂದ್ರೆ ನಾನು ಬಿಟ್ಟುಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚೊಲ್ಲ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಅದರೇ ...”

“ಅದರೇನು....”

“ವೃದಂಗದವನಿಗೇನು ಮಾಡ್ತೀರಿ?”

“ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಇದ್ದಾನಲ್ಲ”

“ಅವನು ಊರಲ್ಲಿ ಇರುಲ್ಲ”

“ಮಹದೇವನಿಗೆ ಹೇಳಲೇ”

“ತಂಬೂರಿಗೆ?”

“ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮಯ್ಯಾ ಇಲ್ಲ”

“ಸರಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳ್ತಿನಿ....ಅದರೇ”

“ಅದರೇನು?”

“...ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಅವತ್ತು ನನಗೆ ಒಂದು ಕಚೇರಿ ಇದೆ”

-- ನಾನು ಸುಸ್ತು, ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸೋಪು ಶೊಳೆದ ಹಾಗಾಯ್ತಲ್ಲ ಮಾತಾಡಿದ್ದು... ವೆಂಕಪ್ಪಯ್ಯನಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಅವನ ಮಾತಿನ ರೀತಿ.

“ಕಚೇರಿ ಎಲ್ಲಿರು?”

“ಮದುವೆ ಮನೇದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದೀನಿ”

“ಮತ್ತೆ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಬಾರದಿತ್ತೇ....

—ನನಗೆ ಅನುಮಾನ ರಾಮನವಮಿ ಸೀಸನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಮುಹೂರ್ತಗಳಿರುವುದುಂಟೆ?

“ಯೋಚನೆಮಾಡ್ತು ಇದ್ದೀನಿ”

“ನೋಡಿ ಭಾಗೋತರೆ - ನಮಗೆ ಪುರುಷೋತ್ತಿಲ್ಲ - ನೂರುಗೀರು ಬಡಮಂಡಲಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದೀತು....ಹದಿನೈದು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ”

—ಭಾಗವತರು ಸುಸ್ತು - ಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ಕಚೇರಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು.

“ಮೃದಂಗದವನಿಗೆ ಹತ್ತು-ತಂಬೂರಿಯವನಿಗೆ ಹದಿನೈದು, ನನಗೇ - ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗ ವೆಂಕಪ್ಪಯ್ಯ-ಇಪ್ಪತ್ತೈದು .. ಪಿಟೀಲಿನವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮದೇ ಮಾತುಕಥೆ....”

“ನೋಡಿಸ್ವಾಮಿ ಚಿದಂಬರಭಾಗವತರು ಈ ಕ್ಷಣ ಬರೀ ಪಾರಕ್ಕೆ ಹಾಡ್ತಾರೆ-ನಿಮಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಾ ಅಂತ ಅಂದು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಕೈಗೆ ಹಾಕುವೆ...”

—ಎಂದು ವೆಂಕ ಅವರ ಷರಟಿನ ಗುಂಡಿ ತಿರುಚಿದ. ಒಂದೇಬಾರಿ ಅವರು “ಹೂಂ” ಎಂದು ಒಳಕ್ಕೆ ನಡದೇಬಿಟ್ಟರು. ವೆಂಕಪ್ಪಯ್ಯ ನಗುತ್ತಾ ನನ್ನ ಷರಟಿನ ಗುಂಡಿಗೆ ಬಂದ-ನಾನು “ಬೇಷ್” ಎಂದು ಸರಸರನೆ ಹೊರಟೆ.

ನಾಡಿದ್ದಿನ ಯೋಚನೆ ನಂದು-ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡುವ ಸೊಗಸಿನ ಹಸನ್ ಮುಖದ ಕಳೆ ವೆಂಕಪ್ಪಯ್ಯನ ಮುಖದಮೇಲೆ ಮೂಡಿತು.

*

*

*

“ಮಹನೀಯರೇ ಮಹಿಳೆಯರೇ ಆರತಿ ತಟ್ಟೆ ಬರ್ತಾ ಇದೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮೂರ್ತಿಯ ಕೈವೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕು. ಈ ದಿನ ತಾವು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಂಗೀತ ವಿದೂಷಕ ಲಂಬೋದರಭಾಗವತರ ಸಂಗೀತದ ಸವಿ ನೋಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೇನು ಹೇಳಲಿ? ಸೊಗಸಾದ ತಂಬೂರಿ ಶೃತಿ-ಅದ್ಭುತ ಪಿಟೀಲು ಮೃದಂಗದ ಠೇಂಕಾರದ ನಡುವೆ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಅಪಸ್ವರ ಹೇಳದೆ ಪವನಾ ನದ ತನಕ ಎಳೆದು ತಂದು ತ್ಯಾಗರಾಜವಿನುತ ತನಕ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಕರೆತಂದು ಮುಕ್ತಾಯ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮೂರ್ತಿಯ ಭಕ್ತಾಗ್ರೇಸರ ಸಾಕ್ಷಾತ್

ಶ್ರೀ ಅಂಜನೇಯಮೂರ್ತಿಯೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಮಗನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲವೆ? ಶ್ರೀಯುತರು ಹೀಗೇ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಕೃಪೆಗೀಡಾಗಿ ಆಸ್ತಿಕ ಮಹಾಜನಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಲೆಂದು ನನ್ನ ಆಸೆ... (ಪ್ರಚಂಡ ಕರತಾಡನ) ಈ ಪುಟ್ಟ ಪುಷ್ಪಹಾರ ಅವರ ಕೊರಳಿಗೆ ಚಿಕ್ಕದು ನಿಜ. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ ದೊಡ್ಡದಿದೆ. ಅವರ ಅಭಿಮಾನ ಭಾರಿದಿದೆ ಇದನ್ನೇ ದೊಡ್ಡದೆಂದು ತಿಳಿದು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು” (ಕರತಾಡನ)

—ಅಟ್ಟಹಾಸದ ಮಂದಹಾಸದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಕತ್ತನ್ನು ಮುಂದೆ ಚಾಚಿದರು ಲಂಬೋದರಭಾಗವತರು ಸಭಿಕರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಹಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಸಭಿಕರಲ್ಲಿ ಗಲಾಟೆಯಾಗಿ ಚದುರತೊಡಗಿದಾಗ ವೆಂಕಪ್ಪಯ್ಯ ಹೇಳಿದ “ಚರುಪುವುಂಟು ಕಡಲೆ ಗುಗ್ಗುರಿ....ದೇವರ ಪ್ರಸಾದ.

—ಚರುಪು ಎಂಬ ಮೂರು ಅಕ್ಷರ ಮೋಡಿಯನ್ನೇ ಮಾಡಿಸಿತು ಮಂದಿಯ ಮೇಲೆ. ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿಸಿ ಕಿವಿಚಾಚಿ ವೆಂಕಪ್ಪನ ವಂದನಾರ್ಪಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧರಾದರು.---

“ಕಡೆಯದಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ತಂಬೂರಿ ತಮ್ಮಯ್ಯನವರು ಮೇಧಾವಿಗಳು. ಎಡಬಿಡದೆ ಹತ್ತಾರುವರ್ಷ ಶೃತಿ ಹಿಡಿದು ಪಳಗಿದ ನಾದಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಗಳು....”

—ಎಂದಾಗ ಪಿಟೀಲು ವಿ|| ಪಾಸಯ್ಯ ಕಣ್ಣು ಪಿಳುಕಿಸಿದ. ಮೃದಂಗದಯ್ಯ ತೋಳು ಮಡಿಸಿ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಗೆಮಾಡಿದ. ಎಲ್ಲಾದರೂವುಂಟೆ ಊರಿಗೆ ಮೊದಲು ತಂಬೂರಿಯವನಿಗೆ ಹಾರ ಹಾಕುವುದು? ಇದೆಲ್ಲಿಯ ಪದ್ಧತಿ.

—ವೆಂಕಪ್ಪಯ್ಯನ ತಮ್ಮನ ಮಗಳನ್ನು ಈ ತಮ್ಮಯ್ಯನ ಪಡ್ಯನಿಗೇ ಕೊಟ್ಟ ರೋದು-ಬಂಧುಪ್ರೇಮ-ಅಷ್ಟು ಬೇಡವೇ ಪಾಪ. ಅವನವನ ಪ್ರೀತಿವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದರೆ ಮನೇಲಿ. ತುಂಬಿದ ಸಭೇಲಿ ಸೋದರಮಾವಾಂತ ತಂಬೂರಿಯವನಿಗೆ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನ ಕೊಡುವುದೇ-ಸಹಜವೇ, ಸಿಟ್ಟು ಬರುವ ಮಾತೇ

—ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವೆಂಕಪ್ಪಯ್ಯ ಲಕ್ಷಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನ ಪಾಡಿಗವನು ವಿದ್ವಾನ್ ತಂಬೂರಿ ತಮ್ಮಯ್ಯನವರನ್ನು ಅರ್ಥ ಗಂಟೆ ಹೊಗಳಿದ. “ಹಾಳಾದ್ದು ಚರುಪಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೋಗಬಹುದಿತ್ತು” ಎಂದು ಗೊಣಗಿದರು ಭಕ್ತಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು. ಎರಡು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಪಿಟೀಲು ಪಾಸಯ್ಯ ಮೃದಂಗದ ಮಹದೇವನ್ನರನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹಾರಾ ಹಾಕಿದರು.

—ಪ್ರಸಾದ ವಿನಿಯೋಗ ಹೊಡೆದಾಟದ ತನಕಾ ಸಾಗಿ, ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ಮುಗಿಯಿತು.—ಸಭೆ ಚದುರಿತು.

ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯ-ಎರಡೇ ಹಾರ ಒಂದು ತಮ್ಮಯ್ಯನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಲಂಬೋದರರ ಹೆಗಲಮೇಲೆ. ಪಾಪಯ್ಯ ಕೆಂಡವಾದ-ಮಹದೇವ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದ.

“ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲೆ ಇದ್ರೆ ಕಚೇರಿ ಮಾಡಿಸಲೇ ಬಾರದು—” ಎಂದ ಪಾಪಯ್ಯ.

“ಆದದ್ದೇನಿ ಈಗ”--ಭಾಗವತರು.

“ಆಗೋದೇನು--ಎರಡೇ ಹಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ—ಭಾಗೋತರೇ ಇಂತಹ ಕಚೇರಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಇನ್ನೇಲೆ ಕರೀಲೇಬೇಡಿ ನಿಮ್ಮಹಾರ ನಮಗೆ ಹಾಕಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಕದ್ದು ನಿಮಗೆ ತಲುಪಿಸಿದ್ದರೆ—ಅನ್ಯಾಯ ಅವಮಾನ”

—ವೆಂಕಪ್ಪ ಸುಸ್ತು. ನಿಜ ಅವನು ಜಿಜ್ಞಾಸದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಬಿದ್ದಿದ್ದ. ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ನಾನು ಬರೀ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷನಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ನನಗೂ ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ಬಂದರೆ ತೀರಿತು ಅಷ್ಟೆ. ವೆಂಕಪ್ಪಯ್ಯ ಆರ್ಮಿ ತಟ್ಟೆ ದುಡ್ಡು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ತಟ್ಟೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದ ಹೈದ ಹಾಗೇ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದ ತಟ್ಟೆ ಸಹಿತ.

ಹಾರದ ಬಾಬತ್ತಿಗೆ ಹೀಗಾದರೆ ಇನ್ನು ಜಟಕಾಕ್ಕೇನು ಗತಿ?

“ಹೋಗಲಿ ನಡೀರಯ್ಯ ಯೋಗ್ಯತೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತಲ್ಲ ವೆಂಕಾ—ಗಾಡಿ ಎಲ್ಲಿ” ಎಂದ ಪಾಪಯ್ಯ ತಂಬೂರಿ ತಮ್ಮಯ್ಯ ತೆಪ್ಪನಿದ್ದ. ನಿದ್ರೆಮಾಡಲು ಗಾಡಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರೋದು ಆರತಿ ತಟ್ಟೆ ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಕೆಟ್ಟಿತು. ಆಗಲೀ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡರ ಸಮಯ—ಏನು ಮಾಡುವುದು?

“ತಡೀರಯ್ಯ ಈಗ ತರ್ತೀನೆ” ಅಂತ ವೆಂಕಪ್ಪ ಹೊರಬಿದ್ದ. ಸಂಗೀತಗಾರರು ತಲೆಮೇಲೆ ಕೈಹೊತ್ತು ಕೂತರು. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಾದರೂ ವೆಂಕ ನಾಪತ್ತೆ. ಲಂಬೋದರರು ನನ್ನ ಬೈಯ್ಯ ತೊಡಗಿದರು. “ನಾನೇ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ತೀನಿ” ಎಂದು ನಾನು ಎದ್ದು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಹೊರಬಿದ್ದು ಮನೆಕಡೆ ಓಡಿಹೋದೆ ದಾರಿ ಗೊತ್ತಾಗದೆ.

*

*

ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ-ಮಿಂಚು-ನಾಲ್ವರು ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಲಂಬೋದರ, ಹಿಂದೆ ವಿ|| ತಂಬೂರಿಯವ, ಆಚೆ ಪಾಪಯ್ಯ, ಈಚೆ ಮಹದೇವ—ನಡೆದು ಹೊರಟಿದ್ದರು ವಾಡ್ಯ ಹೊತ್ತು ಶ್ರೀರಾಮನ ಸೇವೆ ನಡೆಸಿ, ಕೃಪಾ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕಾಲು ಕಿತ್ತಿದ್ದರು.

“ಶ್ರೀರಾಮರಕ್ಷೆ”

—ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ

ಕೊರವನ ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕ

ಪಾಠ ೩

ಊಟ.

ಆಟ

ವೋಟು.

ರಾಮ ಹಣ-ವಂತ. ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬ ಊಟ ಸಿಗುತ್ತೆ. ಆ ಆಟ ಈ ಆಟ ಆಡಿ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ದಿನ ಚುನಾವಣೆ ಎಂದರು. ವೋಟು ಕೂಡಿದರೆ ಅಧಿ-ಕಾರ ಎಂದರು. ಈ ಆಟಕ್ಕೆ ರಾಮ ಸೇರಿ-ಕೊಂಡ.

ಸೋಮ ಬಡವ. ಕಡು ಬಡವ. ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಒಂದು ಕಡುಬು ಕೂಡ ಸಿಗುವುದು ಕಷ್ಟ. ಬಲು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದ. ಚುನಾ-ವಣೆ ಇವನ ಕಿವಿಗೂ ಬಿತ್ತು. 'ಎನೇ ಬರಲಿ ವೋಟೊಂದಿರಲಿ' ಎಂದು ಹಸಿದ ಸೋಮ ಕೂಗಿದ. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿದ.

ರಾಮ-ನಿಗೆ ಈ ಕೂಗು ಕೇಳಿಸಿತು. ಸೋಮನ ಗಂಟಲು ಹಸಿದಾಗ ಹೀಗೆ ಇದ್ದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಟ್ಟು ಬಿದ್ದರೆ? ಎಂದು ರಾಮ-ನಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ವೋಟಿನ ಆಟದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಡೆ ಆಡು ಎಂದ ರಾಮ, ಸೋಮನಿಗೆ.

*

*

*

ಅಗೋ ನೋಡು! ಸಣಕಲ ಮನುಷ್ಯ ಯಾರು? ದೀಪದ ಕಂಭದ ಹತ್ತಿರ. ದೀಪದ ಕಂಬದಷ್ಟೇ ತೆಳುವು. ಅವನೇ ತಾಮ! ಚುನಾವಣೆ ಮುಗಿಯಿತು. ರಾಮನೂ ಮುಗಿದ.

ಇಗೋ ನೋಡು! ಎಮ್ಮೆಯ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತವ ಯಾರು? ಮೂರೆಮ್ಮೆಯ ಹಾಗೆ ಇರುವವ ಯಾರು? ಆಹಾ! ಈಗ ತಿಳಿಯಿತು ಸೋಮ. ಚುನಾವಣೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಸೋಮನ ಕಷ್ಟಮುಗಿಯಿತು. ಹೇಳಿ ಬಡೆಯಿಸಿ.

ವೋಟು

ಆಟ

ಊಟ

ಬೆಪ್ಪ

ನಿಂತ

ಬಿದ್ದ

ಮಾನವತ್ವ

ಬೆಳಗ್ಗೆ 8-30 ಘಂಟೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಬಸ್ ಸವಾರನ ಕಡೆ ಹೊರಟೆ. ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಗ್ರೇಪ್ಯಾಂಟ್ಸ್, ಬಿಳಿ ರೇಷ್ಮೆಯ ಬುಷ್ ಪರ್ಟ್ ಧರಿಸಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಆತನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಿಗರೇಟ್.

ಒಂದು ಹತ್ತು ಮಾರು ದೂರದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಪುರಾತನ ದೇವಾಲಯಗಳ ಹಾಗೆ, ಅಧಿಕ ಅಲಂಕಾರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಬಂಗಲೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತರೊಬ್ಬರು ಬಂದು ಬಸ್ ಸವಾರನ ಕಡೆಗೇ ಹೊರಟರು. ಫಿನ್‌ಲೆಪಂಚಿ, ಸರ್ಜ್‌ಕೋಟು, ಜರತಾರಿ ಪೇಟೆ ಧರಿಸಿದ್ದರು. ಶ್ಯಾಮವರ್ಣ. ನಡಿಗೆಗೆ ಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನೂ ನೋಟಕ್ಕೆ ಘನತೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುವ ದೈಹಿಕ ಪುಷ್ಟಿ. ಗೌರವಸ್ಥರು, ಎನ್ನಿಸಿತು.

ಮುಂದುಗಡೆ ಸಮಾಜದ ಆಧಾರಸ್ತಂಭವಾದ ಈ ಶ್ರೀಮಂತರು; ಅವರ ಹಿಂದೆ ನವನಾಗರಿಕತೆಯ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾದ ಆ ಯುವಕ; ತೀರ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಹೀಗೆ ಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೇವಸ್ಥಾನ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಶ್ರೀಮಂತರು ನಿಂತು, ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕಳಚಿ, ತಲೆಬಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದು, ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಇವರ ವರ್ತನೆ ಸ್ತುತ್ಯ, ಈತ ಮಹನೀಯ, ಎಂದು ಕೊಂಡೆ, ಯುವಕ ಸಿಗರೇಟಿನ ಹೊಗೆಯ ಮೋಡನನ್ನು ಉದುತ್ತ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಡೆದ ಹೆಜ್ಜೆ ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೂ ಆಧುನಿಕ ಯುವಜನದ ತಾತ್ಸಾರಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟು ಅಂತರ ಎಂದುಕೊಂಡೆ.

ನಾವು ಬಸ್ ಹತ್ತಿದಾಗ ನೂಕು ನುಗ್ಗಲು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ನಾವು ಮೂವರಿಗೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ಥಳ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರೀಯರಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದ ಸಾಲು ಸೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಲು ಮಾತ್ರ ಬರಿದಾಗಿತ್ತು. ಯುವಕ ನೆಟ್ಟಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ. ಕಂಡಕ್ಕರ್, “ಅದು ಲೇಡೀಸ್ ಸೀಟ್, ಸಾರ್.” ಎಂದ. ಯುವಕ, “ಯಾರಾದರೂ ಬಂದಾಗ ಎದ್ದರಾಯಿತು.” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತ. ವಯೋವೃದ್ಧರಾದ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಂತರೂ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು— ಸಹಜವೇ. ಪುಕ್ಕಲ ನಾದ ನಾನುಮಾತ್ರ ಪಟ್ಟಿಗೆ ನೇತುಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಿಂತೆ.

ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋದಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಕನ್ಯೆ ಹತ್ತಿದಳು. ಯುವಕ ಥಟ್ಟಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ಸ್ಥಳ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ. ಕಿಟಕಿಯ ಹೊರಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಂತರು ಏಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗಿ ಪ್ರಯಾಣಕನೊಬ್ಬ ಅವರನ್ನು ತೋಳ್ಕುಟ್ಟಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ. ಶ್ರೀಮಂತರು ಕಡುನೋಟವೊಂದನ್ನು ಸುತ್ತಲೂ ಬೀರುತ್ತ, “ಬಿಡಯ್ಯ, ಅಲ್ಲೆ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೂತುಕೊತಾರೆ.” ಎಂದು ಅಧಿಕಾರ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ನುಡಿದರು.

ಎಂದಿಗೂ ಬಗೆ ಹರಿಯದ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪುನಃ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಎದಿರಾಯ್ತು. ಸಂಘ ಜೀವಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದೈವಭಕ್ತಿ ಒಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಕೆ? ಸಾಧಾರಣ ಸೌಜನ್ಯ ಅವಶ್ಯಕವಲ್ಲವೆ?—“ಇತರರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನೂ ಸೊಂಪನ್ನೂ ಕೊಡುವ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕುಂದುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ನನಗೆ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಸಾಕು.” ಎಂದುಕೊಂಡೆ.

ಬಿ. ಚಂ.

Uttam

“ಸದ್ಯೆ! ..ನಂದು ಫೇಲಾಯ್ತಮ್ಮ, ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಬ ಹುಡುಗನು?”

“ಹಗಲುಗನಸಿನ ರಾಷ್ಟ್ರ”

(೧)

ಕೇವಲ ಕೂಲಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಒಂದು ಕೊಠಡಿ, ದಂಪತಿಗಳು ಮಲಗಲು ಒಂದು ಕೊಠಡಿ, ಮಕ್ಕಳು ಮಲಗಲು ಒಂದು ಕೊಠಡಿ, ಮೋಟಾರಿರಿಸಲು ಒಂದು ಕೊಠಡಿ, ರೇಡಿಯೋ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು, ಪ್ರತಿಬಿಂಬನ ನೋಡಲು ಒಂದು ಕೊಠಡಿ, ಅತ್ತೆ ಬಂದರೆ ಒಂದು ಲಾಯದಂತಹ ಕೊಠಡಿ!

ಆಹಾ! ಎಂತಹ ಸ್ವರ್ಗದಂತಹ ರಾಜ್ಯ! ಅಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಾಳಬೇಕು ಎಂದು ಪಟ್ಟಿ ಪಟ್ಟಿಯ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಬಂದ ಭಾರತೀಯ ಬಲು ಹೊಗಳಿದ.

*

*

*

ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯಾಳುಗಳಿರುವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆ, ದಂಪತಿಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ನಿದ್ರೆಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮಲಗುತ್ತಾರೆ, ಮಕ್ಕಳು ಅಲ್ಲೇ ಮಲಗುತ್ತವೆ, ಮೋಟಾರಿರಿಸಲು ಮೋಟಾರೇ ಇಲ್ಲ, ರೇಡಿಯೋ ಇಡಲು, ರೇಡಿಯೋ ಇಲ್ಲ, ಆದರೂ ಕಡುಬಡವನ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ದೇವರಿಗೆ ವಿಸಾಸ ಲಾದ ತಾಣ ಇದೆ. ಅತ್ತೆ ಬಂದರೆ ಅಲ್ಲೇ ಮಲಗುತ್ತಾಳೆ.

ಆಹಾ! ಎಂತಹ ಕಪಟವಿಲ್ಲದ ಒಮ್ಮನಸ್ಸಿನ ರಾಜ್ಯ! ಅಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಾಳಬೇಕು, ಎಂದು ಪಟ್ಟಿ ಪಟ್ಟಿಯ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ರಾಜ್ಯದವ ಭಾರತ ವನ್ನೂ, ಭಾರತದ ಜನಜೀವನವನ್ನೂ ಹೊಗಳಿದ.

*

*

*

(೨)

ಜಲಗಾರ ಜೇಮ್ಸ್‌ನಿಗೆ ೬೦೦ ರೂಪಾಯಿ ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳ ಅಲ್ಲಿ. ಬೆಳಗ್ಗೆದ್ದು ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬ ತಿಂದು ಹೊರಟನವ ದೈನಂದಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ-ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹೊರಟೊಂದ ರಲ್ಲಿ ೩ರೂಪಾಯಿನಷ್ಟು ತೆತ್ತು ಊಟಮಾಡಿದ. ಸಂಜೆ ೬ಕ್ಕೆ ೨ರೂಪಾಯಿನಷ್ಟು ಚಾಕಲೇಟ್ ಮಡದಿಗಿಂದು ಕೊಂಡುತಂದ-ಸಂಬಳದೊಂದಿಗೆ—

೫೦೦ ರೂಪಾಯಿನಷ್ಟನ್ನೂ ಚಾಕಲೇಟನ್ನೂ ಜಲಗಾರ ಜಲಜಾಕ್ಷಿಯ ಕೈಯ ಲಿಟ್ಟು ಸಂತಸಗೊಂಡ. ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಮುದ್ದಾಡಿದ. ಉಂಡು ಸಂತಸದಿಂದ ಅಂದು ಮಲಗಿದ. ಸ್ವರ್ಗಸುಖವನ್ನೂ ಕಂಡ.

ತಾರೀಖು ಇಪ್ಪತ್ತು. ಜಲಗಾರ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೋಟಾರಿನಲ್ಲಿ. ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳು ಎದುರುಗೊಂಡರು. ಕೇಳಲು ರೇಡಿಯೋ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ಕೇಳಲು, ಊಟಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಡಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತ. ರೇಡಿಯೋ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರವಿತ್ತು. ನನಗೆ ಬೇಜಾರಾದುದರಿಂದ, ಜಾನ್‌ನ ಜತೆಗೂಡಿ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಬರೆದ ಮಡದಿಯ ಪತ್ರ. ರೇಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ ಸಂಗೀತ ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಪ್ರಸಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಜೇಮ್ಸ್‌ನ ಮನಸ್ಸು ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಅಧಿಕಾರಿ ಆನಂದರಾಯ ಬೆಳಗಿದ್ದು ಗಂಜಿ ಕುಡಿದು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದ. ತಿಂಗಳು ದುಡಿದರೆ ಒಂರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಮೊಸರನ್ನದ ಬುತ್ತಿಯನ್ನೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ತಿಂದ. ದಿನವೆಲ್ಲಾ ದುಡಿದು ಸಂಜೆ ಬರುವಾಗ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಎರಡಾಣೆಗೆ ಒಂದು ಮಲ್ಲಿಗೆದಂಡೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ತಂದ. ಎರಡನ್ನೂ ಆನಂದರಾಯ ಆಕೆಯ ಕೈಲಿಟ್ಟ. ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುದ್ದಾಡುತ್ತಾ ಅಂಬಲಿ ತುಂಬಿಸೊಪ್ಪನ್ನು ಉಂಡು ಸಂತಸದಿಂದ ನಿದ್ರೆಮಾಡಿದ. ಸ್ವರ್ಗಸುಖವನ್ನೇ ಕಂಡ.

ತಾರೀಖು ಮೂವತ್ತು. ಆನಂದರಾಯ ಮನೆಗೆ ನಡೆದು ದಣೆದು ಬಂದ. ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳು ಮಡದಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಎದುರುಗೊಂಡರು. ಅಂಗಿ ರುಮಾಲು ತೆಗೆದಿರಿಸಿ ಸಾರಿಸಿದ ನೆಲದಮೇಲಿದ್ದ ಚಾಪೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತ. ಮಡದಿ ನಸುನಗುತ ತಂದಿಟ್ಟ ತಂಬಿಟ್ಟು ಅವಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ನಗುನಗುತ ತಿಂದ.

—ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರೇಡಿಯೋ ಇಲ್ಲ—ಆದರೆ ಮಡದಿ ಇದ್ದಾಳೆ.

(೩)

ಸರ್ವ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಗ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಸಂಜೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ಕಳೆದ ಮೂರು ವಾರಗಳಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲೇ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ಅಂದು ಸತ್ಯದ ಬೆಳಕು ಕಂಡಿದ್ದಿತು. ಮಾನವ ಜ್ಞಾನವನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸುವಂತಹ ಪ್ರಯೋಗದ ಫಲಿತಾಂಶವದು. ಹೊರಬಿದ್ದಿತು.

ಮುಖವೆಲ್ಲಾ ಕೆಂಚಗಾಗಿತ್ತು. ಕೆಂಫಾಯೆಯ ಉಡುಪನ್ನೇ ಅದಿನ ಅಕಸ್ಮಿಕ ವಾಗಿ ಧರಿಸಿದ್ದರು. ಬಲು ಖುಷಿಯಿಂದಿದ್ದರು.

ರಾತ್ರಿಯ ಎಂಟು ಗಂಟೆಯಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರ್ವ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಷ್ಟ್ರದ ಕಾವಲುಗಾರರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದರು. ಕೆಂಠಾಯಿಯ ಉಡುಪನ್ನುಟ್ಟು ಕೆಂಚನಾದ ಮುಖವಿದ್ದುದರಿಂದ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಗ ಫಲಿತಾಂಶವು ಕೆಂಬಾವುಟದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸೇ ಇರಬೇಕು ನೀವು ಎಂದೇ ಅಂದರು. ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನೂ ಹೂಡಿದರು ಸಾಕಷ್ಟು ರುಜುವಾತಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ನಿರಪರಾಧಿಗಳು ಆದರೂ ಇಂತಹ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಅವರು ನಂಬಿಕಾರ್ಹರಲ್ಲ ಎಂದು ತೀರ್ಪಾಯಿತು. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಈಗ ತಮ್ಮ ತಿಥಿಯನ್ನೇ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಹಗಲುಗನಸಿನ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ, ಸ್ವರ್ಗದಂತಹ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ.

ಎಂತಹ ಮುಂದುವರಿದ ರಾಜ್ಯ!!

*

*

*

ಚಾರ್ವಾಕರಿಗೆ ಒಲು ಸೊರಗಾಗಿತ್ತು ನಮ್ಮ ದರಿದ್ರ ದೇಶದಲ್ಲಿ. ಜನರ ಕಷ್ಟ ನಿಷ್ಕರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಪೂರ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯು ಇಲ್ಲದೆ, “ದೇವರೇ ಇಲ್ಲ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ” “ಇಂದು ತಿನ್ನಿ, ಕದ್ದು ತಿನ್ನಿ, ತಂಟೆಗೆ ಸಿಗಬೇಡಿ, ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಬಿಡಬೇಡಿ” ಎಂದೇ ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಕೂಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಹಿಮಾಲಯದಿಂದ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿಯ ತನಕ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಕೂಗಿದರು, ಈ ದಾಸ್ಯಶೃಂಖಲೆಯನ್ನು ತೊಟ್ಟ ದಾಸ್ಯರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ.

ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ಅಂದರು. ಇವರೆಲ್ಲಾ ಮೆದುಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದಾದರೂ ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇವರನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಬೇಕು. ಆಲೋಚಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಅಭ್ಯುದಯ. ಅರ್ಥ ಹಾದಿಯಲ್ಲೇ ಅವರನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಅವರಿಗೂ ಎಡೆಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರಿಗೂ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಿದರು ಅವರನ್ನು ಮರ್ಯಾದೆಮಾಡಿದರು.

ಬಲು ಹಿಂದೆಬಿದ್ದ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಪಶುಗಳಂತೆ ಜೀವಿಸುವ ಮನುಷ್ಯರ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ, ದಾಸ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಜನರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ, ತಮಗೆ ತೋರಿದಂತೆ ತೀರ್ಪುಗೊಳ್ಳಲು ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದಾರೆ. ಇದೆಂತಹ ಕೀಳುರಾಜ್ಯ!

”

*

*

ಹಗಲುಗನಸು ಕಂಡಾಗ ಆ ರಾಜ್ಯ ಚೆನ್ನ ಕನಸು ಎಚ್ಚೆತ್ತಾಗ ಇದ್ದ ರಾಜ್ಯವೇ ಚೆನ್ನ. ಅಲ್ಲವೇ?

*

*

*

—ಕನಸಿಗ,

— ೦ —

ಪಿ.ವಿ.ಯಂ ಕವರ

ಪೆಡ್ಡಾ

[ತಮಿಳು]

ವೈಜಯಂತಮ್ಮಲಾ
ಅಂಜಲಿದೇವಿ
S.ಬಾಲಚಂದರ್
V.ನಾಗಯ್ಯ
ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ರಚನ
ನಿ.ವಿ.ಯಂ ಎಂ.ವಿ.ರಾಮನ್

ಮುಂದಿನ ಬದಲಾವಣೆ
ಬೆಂಗಳೂರು
ನ್ಯೂ ಸಿಟಿ • ಸ್ಟುಡಿಯೋ • ಕೊಪ್ಪಮಹಲ್
ಮೈಸೂರು
ಚಾಮುಂಡೀಶ್ವರಿ • ಒಲಂಪಿಯಾ
ಕೆ.ಜಿ.ಎಸ್

AVM
PRODUCTIONS

TALIAN
Release

ಮುಂದಿನ ಬದಲಾವಣೆ
AVM ಕವರ
ಲಡ್ಕಿ • LADKI
ಕೊಪ್ಪಮಹಲ್ ಸಾಗರ

VITOFERRIN

HYSONE INDUSTRIAL & TESTING LABORATORY LTD. MALLESWARAM BANGALORE

ವೈಟೋಫೆರಿನ್

(ಆಧುನಿಕ ಶಕ್ತಿವರ್ಧಕ ಟಾನಿಕ್)

ಇದರಲ್ಲಿ "ಎ" "ಬಿ" ಮತ್ತು "ಡಿ" ಎಂಬ ವೈಟಮಿನ್ನುಗಳೂ, ಐರನ್, ಕ್ಯಾಲ್ಸಿಯಂ ಮುಂತಾದ ಲೋಹ ವಿಶೇಷಗಳೂ, ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ ತಾಮ್ರವೂ, ಮತ್ತು ಮಾಲ್ಟಾಸಾರ್, ಜೇನುತುಪ್ಪಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಒಂದು ಅಮೃತಪಾನ. ಇದರಲ್ಲಿ ದೇಹಶಕ್ತಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಕಲ ಔಷಧಗಳ ಸಮೂಹವೂ ಇದೆ. ಖಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಎದ್ದವರಿಗೂ, ಬಸುರಿ ಬಾಣಂತಿಯರ ದೇಹದಾರ್ಢ್ಯಕ್ಕೂ ಇದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಔಷಧ. ಸೇವಿಸಲು ಬಹಳ ರುಚಿಯಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಮಧುರವಾಗಿಯೂ ಇದೆ.

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್ ಟೆಕ್ನಿಂಗ್
ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ

ಬೆಂಗಳೂರು 3

ಮನೆಗೆ ಕಾಂತಿ !ಮನಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ !!ಬೇಡಕ್ಕೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ !!!

ಕಣ್ಣಿನಗಳಿಗೆ ತಂಪು ಬೀರುವುದು,
ದೇದೀಪ್ಯಮಾನ

ಮೈಸೂರು ಬಲ್ಬು

ಅದು ಭಾರತದ್ದು !

ಸುಲಭ ಬೆಲೆಯದು !

ಹೆಚ್ಚು ಬಾಳಿಕೆ ಬರುವುದು !!

ಫೋನ್ : 2026

ಗ್ರಾಮ್ : 'Mysorlamp'

— 0 —

ಮೈಸೂರು ಲ್ಯಾಂಪ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಲಿ.,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ

ಬೆಂಗಳೂರು 3

Printed by B. S. Iyengar, Bangalore City

Publisher—B. N. Gupta.

Editor—M. Sivaram.